

KALAUZ

Dr. DOMBI MÁRK S.O.CIST.

KORDA R.T. KIADÁSA / BPEST

K A L A U Z

(VADEMECUM)

ISTENNEK SZENTELT LELKEK
SZÁMÁRA

EGY JÁMBOR SZERZŐTŐL

*„Beatus vir quem tu erudieris
Domine et de lege tua docueris eum.
Boldog ember az, akit te oktatsz,
Uram! és törvényedre tanítasz.”*

OLASZ EREDETIBŐL FORDITOTTA:
DR. DOMBIMÁRK
S. O. CIST.

MÁSODIK KIADÁS.

KORDA R. T. KIADÁSA, BUDAPEST.

Nihil obstat. Dr. Fidelis
Várkonyi S. O. Cist. cens.
Nr. 373—1934. Impr. Zircii,
die 26. Julii, 1934. Adolphus
abbas. — Nihil obstat. Dr.
Julius Czapik cens. dioec.
Nr. 2156—1934. Imprimatur
Strigonii, die 12. Oct. 1934.
Dr. Julius Machovich vic.
generalis.

Nyomatott: Korda R. T.
nyomdájában, Budapest.

FERRERO BENIGNA

KONSZOLÁTA NŐVÉR.¹

Ezt a terjedelemben kicsiny, de tartalom-
ban annál gazdagabb könyvet, melynek magyar
fordítása második kiadásban kerül kezébe,
kedves olvasóm, a Szűz Mária Látogatásáról
nevezett (Vizitációs) como-i zárda állította össze
azokból az intim jegyzetekből, melyeket egyik
nővérük, a szentség hírében meghalt Ferrero
Benigna Konzsoláta hagyott hátra.

Az Úr Jézusnak ez a liliomos lelkű arája
Turinban született 1885. aug. 6-án. A családi
körnek mély vallásossága már élete hajnalán
az ég felé irányította tekintetét s szereteté-
nek, vágyainak legfőbb, sőt mondhatni egyet-
len tárgya ettől kezdve mindvégig Isten volt.
Az a gondos nevelés, melyet különböző szerze-
tes intézetekben kapott, szintén jótékonyan
mozdította elő lelki életének kifejlődését.
Kiváló szellemi képességgel rendszeretet és

¹ Bővebb életrajza magyarul: Müller Lajos S. J.:
Ferrero Mária Benigna Consolata. Korda R. T.
kiadása. Budapest.

fáradhatatlan szorgalom párosult benne, mely otthon, házi foglalkozásaiban is mindig megnyilatkozott. Az elismerés, dicséret, melyben sokszor volt része, sohase ejtette rabul szívét. Buzgón gyakorolta az önmegtagadást; különösen természetének ellenkezését akarta legyőzni, hogy minden ellenvetés, minden okoskodás nélkül engedelmeskedjék.

Az Úr azonban csakhamar érthető módon tudomására adta, hogy szerzetesnőnek akarja, és pedig a Vizitáció-ban; de azt a meleg galambfészket, hova az isteni Jegyes szánta, csak több eredménytelen kísérlet után találta meg, amikor 1907. dec. 30-án végre beléphetett a como-i zárdába. Az újoncmesternő csakhamar fölfedezte növendéke lelkének rejtett szépségeit, azért nagy bölcseséggel törekedett őt az alázatosság útján, a teljes önmegtagadás szellemében vezetni a tökéletesség magaslatai felé. Benigna főnntartás nélkül átadta magát az Úr Jézusnak s a legnagyobb bizalommal és engedelmességgel követte annak utasításait és tanácsait, aki az ő helyetteseként állt mellette és anyai szeretettel fogta kezét. Egész megjelenésében valami különös lelkeség tükröződött, úgyannyira, hogy egy világi személy, kinek többször volt alkalmja őt látni, ösztönzést érzett arra, hogy térdre boruljon előtte. A rendkívüli önmegtagadások közül csak azokat gyakorolhatta, melyeket az engedelmesség megengedett neki; ahol azonban ilyen engedély nem volt szükséges, mindent

fölhasználta arra, hogy ártatlan testét és hajlamait keresztre feszítse s lelkének alkalmat nyújtson a szárnyalásra. Abban a kiváló kegyelemben részesült, hogy — mondhatni — állandó egyesülésben élt Istenével, aki belső szavak s később értelmi látomások útján nyilvánította neki magát. E mellett azonban bőven kijutott neki a megpróbáltatások keresztsjeiből is. Ezek közül némelyek a pokolbeli ellenségtől származtak, aki heves kísértésekkel akart bosszút állni rajta azokért a lelkekért, melyeket karmai közül kiragadott; mások meg egyenesen az Úr Jézustól, aki nem ritkán elrejtette magát és engedte, hogy vergődjék és fölemésztődjék azokban a testieknél is fájdalmasabb szorongásokban, aminőket egykor ő maga szenvedett a Getszemáni kert halálküzdelmében.

Isteni Mestere úgy vezette őt sugallataival, hogy külsőleg mindenben alkalmazkodjék a közös élethez, bensőleg azonban egészen rendkívüli legyen. S hogy az alázatosságban megőrizze, mintegy köpenybe burkolta őt, mikor hagyta, hogy akaratlan tökéletlenségei másoknak is szemükbe tűnjenek, de semmit sem engedett látni abból, ami bensejében végbe ment. Egyedüli bizalmasa újoncmesternője, később főnöknő-anyja és gyóntatója volt. S az Úr azt akarta, hogy ezek előtt mindig őszintén tárja föl lelkét és az ő számukra írja le azokat a benső közléseket, melyekben őt részesítette. Egyik nővére megsejtette ugyan,

hogy valami rendkívüli megy végbe ebben a kiváltságos teremtményben; egy másik pedig azt kérdezte tőle csodálkozva, hogy honnan veszi azokat a szép gondolatokat, melyeket mindnyájuk épülésére néha-néha mondott; amire ő alázatosan azt válaszolta: „Egy jámbor szerzőtől.” (Az Úr Jézust értette rajta.)¹ De még ezek a nővérek se vették észre ezredrészét sem annak, ami valóban történt. Csak halála után ismerték föl igazán azt a nagy kincset, mely közöttük rejtőzött, s lettek nyilvánossá azok a vigasztaló igazságok, melyeket a végtelen isteni irgalom az ő „kis titkár”-a által akart közölni az emberiséggel.

1916. július utolsó napjaiban közölte a főnöknő-anyával, hogy rosszul érzi magát; s ez megparancsolta neki, hogy ágyban maradjon. Augusztus elején tüdőgyulladás jelentkezett nála. Betegsége alatt oly mértékben tapasztalta isteni Jegyesének szeretetét, hogy mosolyogva mondotta: Ez a szoba az öröm cellája. A nővérek szinte odakötte érezték magukat a beteg ágyához: sohase látták még ilyen szeretetreméltónak, ilyen kedvesnek és nyíltszívűnek. A nyugalom kevés pár pillanatában vagy alvás közben valami angyali látszott az arcán; s mikor fölébredt, szeme ragyogott, ajka elbűvölő mosolyra

¹ Ez az oka, hogy ennek a „Kalauz”-nak a címében is a Ferrero Benigna név helyett ezt olvassuk: „Egy jámbor Szerzőtől.”

nyílt s mindegyre Jézus szentséges nevét suttogta. Az imádság előírt óráinak megtartásában a legpontosabb volt s el nem mulasztotta őket soha, míg csak a baj egészen el nem hatalmasodott rajta; az álmatlanság hosszú óráit pedig az ágyban ülve, összetett kézzel, a legmélyebb elmerültségben, imádkozva töltötte. Augusztus 14-én példás áhítattal vette föl a szent kenetet. Ugyancsak így fogadta Jézust az Oltáriszentségben, aki megadta neki azt a kegyelmet, hogy mindennap táplálkozhatott vele. Sok-sok éve epedett már szíve a paradicsom után; oda röpült minden gondolata, epedő sóvárgása, hogy egyesüljön isteni Jegyesével, hogy tökéletesen és mindörökre szerethesse őt; s a közel érzett paradicsom forró vágya tört elő most újra szívéből, mely igazában nem is tartozott már ehhez a világhoz, hanem egészen Jézusé volt.

Augusztus 28-án rendkívül heves támadást intézett ellene a pokolbeli ellenség, mely ismételten rettenetes erőszakossággal igyekezett őt meggyötörni; Isten végtelen irgalma, kegyelme azonban most is győzedelmeskedett benne.

Szeptember 1-én — éppen a hónap első péntekje volt — még egyszer részesült a föloldozásban s magához vette a szent útravalót. Utána testi ereje egyre jobban fogyott, értelme azonban állandóan tiszta maradt, s gyakran ismételte Jézus és Mária szent nevét. S mialatt a körülállók a haldoklókért való imád-

ságot: a lélekajánlást mondották érte, Benigna nővér lelke 3 óra 15 perckor elröppent az örök hazába.

Piccinelli Antal,
a Vizitáció-zárda lelkésze után.

A Benigna nővér boldoggáavatásához szükséges előzetes vizsgálatok már megtörténtek s azok eredménye Rómában van a Ritusok szent Kongregációja előtt.

A fordító.

Előszó.

A jámbor olvasónak.

Istennek szentelt lélek, szeretnéd megtudni, mit akar, sőt talán azt is, hogy mit óhajt rád vonatkozólag az Isten? Ez a rövid pár lap ki fog elégíteni. Jézus az, aki hozzá szól. Azok az imádságok, melyeket itt megtanulsz s amelyek azután ajkadról Ő hozzá szállnak, s azok a tanítások, melyekben itt részesülsz, mind az isteni Üdvözítőnek szerető, édes és szeretetre-méltó Szívéből fakadtak, aki Isten létére ki-mondhatatlanul gyöngéden és egész a szenvedélyig szeret téged. Azt ajánlom tehát, tedd meg a lelkedért azt, amit egykor az égi hang mondott szent Ágostonnak: „Vedd kezedbe és olvasd”; és még inkább, hogy teljesítsd lelkileg, amit szent Péter hallott: „Fogd és edd”, hogy új buzgóságra és erőre kapjon benned a kegyelem természetfölötti élete.

HASONLATOSSÁG A KONSZEKRÁLT OSTYA ÉS AZ ISTENNEK SZEN- TELT LÉLEK KÖZÖTT.

I. RÉSZ.

Istennek szentelt lélek, szemléld lélekben a szent Ostyát. És mit látsz? Hogy fehér s nincs rajta szemernyi szennyfolt sem.

Ime az első tulajdonság: a tisztaság.

Háromféle a tisztaság egy cselekedetben:

1. Szükséges, hogy tiszta legyen a szándék szerint; máskülönben azokhoz a gyümölcsökhöz hasonlít, melyek kívülről szépek, de belül férgek emésztik őket. Örökkévaló Atyám asztalára a paradicsomban nem teszek férges gyümölcsöket.

2. Tisztaság a végrehajtásban: a lehető legjobban és szeretetből kell megtenni.

3. S ha egyszer végrehajtottuk, ne szennyezzük be hiú, tetszelgő gondolatokkal.

Második tulajdonság.

Az Ostya kerek, nincsenek hegyei, szögletei, amelyek érintéskor megsérthetnének.

Az Istennek szentelt lélek legyen olyan leereszkedő, olyan szelíd felebarátjával szemben, hogy sohase tegyen neki rosszat, amennyire lehetséges, sohase tagadjon meg tőle semmit, és ha mégis meg kellene valamit tagadnia, tegye azt annyi kedvességgel, hogy az illető kárpótlást találjon benne.

Harmadik tulajdonság.

Az Ostya kicsiny. Lásd, hogy megelégszem én a kevésse! A kenyér színe alá rejtezkedek.

Igy tanulja meg az Istennek szentelt lélek is, hogy beérje kevésse, ne vetesse magát észre és nagyra becsülje a kis dolgokat.

Egy kenyér sokkal nagyobb, mint egy Ostya; és mégis az Ostya magában foglal engem, a kenyér pedig nem, mert az Ostya konszekrálva van, a kenyér pedig nincs. Ugyanúgy a te életedben is, mely oly sok kis dologból tevődik össze, ha mindezeket a kis cselekedeteket megszenteli a szeretet, azok magukban foglalnak engem, mert közben nagyon sokszor gyakorolod a szeretet kicsiny erőnyeit s azért mindig jobban és jobban egyesülök veled. S viszont egy nagyobb, szembetűnőbb cselekedet, ha nem szeretetből történt, nem foglal engem magában.

Negyedik tulajdonság.

Az Ostya könnyű és mégis magában foglal mindent.

Éppen így könnyű lesz az a lélek is, melyet megszentel a szeretet, mert a szeretet megfosztja őt akaratától, ítéletétől, vágyaitól. Az ilyen kifosztott lélek gyönyörűséget okoz nekem, s ezekből a hűséges lelkekből sereget alkotok a világ megmentésére. A világ örvény felé rohan, de én megállítom szédületes futtában azzal a vezetésem alatt harcoló önfeláldozó lelkek kis csapatával.

Végül az Ostya csak látszat szerint kenyér, valóságban pedig nem az, hanem egészen Jézus. Hasonlóképpen a lélek, ha eljutott oda, hogy egészen hatalmába ejtette őt a szeretet, nem magáért él többé, hanem egészen a szeretetért.

Istennek szentelt lélek, engedd, hogy mindenben a szeretet legyen a vezéred. A szeretet mindig a legrövidebb úton, az engedelmesség útján, vezet el majd az áldozathoz.

Ha engedelmeskedel, szeretsz; ha szeretsz, engedelmeskedel.

Ha egy Istennek szentelt lélek azt hinné, hogy tetszhetik nekem igazi engedelmesség nélkül, hasonlítana ahhoz, aki hivatalos ugyan a menyegzőre, de menyegzői ruha nélkül jelenik meg a vacsorán s azért megérdemli, hogy kitaszítsák. De én nem rabszolga-engedelmességet akarok, mert az ilyen nem tisztel

megengem; hanem olyan engedelmességet, melynek forrása a szeretet s amely mindig jobban akar cselekedni, hogy mindig jobban tessenek nekem.

Egy szerzetesnőre nézve a szívbeli egyesülés a főnöknő-anyával égbe szóló útlevel.

Áldott legyen az Isten!

KIS ÉRTEKEZÉS A FELEBARÁTI SZERETETRŐL

1. Istennek szentelt lélek — így szól Jézus — hogy engem teljes szívedből szerethess, szeress engem minden teremtményben s részesítsd mindig elsőbbségben felebarátodat, mivel őt jobban kell szeretned önmagadnál.

2. Mostantól kezdve szeretetből úgy kell tekintened nővéreidet, mint megannyi konszokrált ostyát, s bennük a külső színen keresztül, amely néha hibás is lehet, egyedül csak engem láss. Akkor majd egyformán fogsz viselkedni mindenkivel szemben, mert nem teszel köztük különbséget: egy a te Jézusod, akármelyik személy mögött rejtőzködik is.

3. Mindenkiben egyformán szeress engem. Légy részvétellel irántam, segíts rajtam, s különösen, ha felebarátod részéről valamit szenvedned kellene, rejtsd el azt szívedbe, mint ahogy a drágaságokat el szokták az emberek rejteni, hogy valamiképpen el ne veszítsék őket.

4. A magad részéről legyen gondod rá, hogy senkinek se okozz szenvedést. Ez nehéz lesz, mert állandóan föl kell áldoznod magadat, de gondold arra, hogy „áldozat” annyit jelent, mint „szeretet” és „szeretet” annyit, mint „áldozat”.

5. Segítsd felebarátodat, amennyire csak tudod, jó példával. Gondold arra, hogy neked a testületben mintegy az én jóságom, irgalmasságom és szeretetem megismerőjének kell lenned s azért törekedjél felebarátod érdekeit mindig elébe helyezni a magadénak.

6. Segítsd azután kedves felebarátodat főképpen azzal, hogy nekem ajánlod őt imádságaidban. Minden hatalmad megvan számodra, csak tudj vele élni. Gondold arra, hogy a jóságnak kell mindenben győznie. Ne légy soha bírja felebarátodnak, hanem inkább mentegesd őt mindig. Ha te őt mentegeted, akkor én is mentegelek téged isteni Atyám előtt.

7. Nem baj, ha a felebaráti szeretet ellen való gondolatok támadnak benned. A búza között titkon kikel a konkoly is, anélkül, hogy vetették volna; a te dolgozol az, hogy azonnal tépd ki és jó magot vess helyette.

8. Olyannak tekintsd felebarátodat, mint szemed fényét; aminthogy én is isteni szemem fényének tekintelek téged.

9. Azt akarom, hogy kedves felebarátodat úgy tartsd a szívedben, mint a szeretet meleg-

házában. A melegházban a virágok élvezik a napot, nem éri őket a vihar, nem rázza a szél; ezt kívánom tőled is felebarátoddal szemben. Tedd ki őt a napnak, azaz légy iránta olyan gyöngéd figyelemmel, aminő a szívet föl szokta melegíteni. S viszont mindent, ami csak legkevésbé is bántaná, vagy egy kis szenvedést okozhatna neki, tarts távol tőle és vedd magadra, mint ahogy az üveg tesz, amely magára veszi az esőt, a vihart, a ködöt, de nem engedi, hogy ebből bármi is érje a virágokat. Gondolj arra, hogy evangéliumi igazság ez: úgy kell szeretned felebarátodat, mint ahogy én szerettelek téged, tehát jobban önmagadnál. Ó, ha tudnád, mily édesen nyugszom egy ilyen szerető szívben. Gyönyörűségemet találok benne s megízleltem azt a lélekkel is, melyet békével, örömmel és mennyei vigasztalással árasztok ell

10. Végül a lelki életben kívánnod kell felebarátod számára mindazt a lelki jót, melyet magad számára kívánsz, és úgy ápolnod felebarátodban, mint saját magadban.

Aldott legyen az Isten!

A SZERETET TIZPARANCSOLATA.

1. Szenteld magad a Szeretetnek.
2. Hagyatkozzál a Szeretetre.
3. Kövesd a Szeretetet.
4. Ne távozzál el a Szeretettől.
5. Higgy a Szeretetben.

6. Segítsd a Szeretetet.
7. Véd bele mások szívébe a Szeretetet.
8. Engedd, hogy égessen a Szeretet.
9. Engedd, hogy szolgálatába szegődtesen a Szeretet.
10. Engedd, hogy fölemésszen a Szeretet.

1. A Szeretetben az részesül, aki magát főntartás, visszavonás és aggodalom nélkül neki szenteli.

2. A Szeretet szerető gondjába veszi azt, aki egészen ráhagyatkozik.

3. A Szeretet vezeti, kézen fogja és szükség esetén viszi azt a lelket, amely neki szenteli magát.

4. A Szeretet magába zárja azt a lelket, amely egyszer neki adta át magát, és nem ereszti ki többé, kivéve, ha ő maga akarja. Különben semmi se tudja őt kiragadni a szeretet hatalmából.

5. A Szeretet örül annak, ha a lélek mindenben, amit vele cselekszik, hisz benne, ha még oly fájdalmat okoz is neki.

6. A Szeretet szereti, ha támogatják, pártolják, segítik és csodálatos előhaladást tesz abban a lélekben, amely így segíti őt.

7. A Szeretet szereti, ha másokkal közlik, és oly mértékben nő a lélekben, aminő mértékben másokkal közli.

8. A Szeretet elégeti mindazt, ami alkalmas az elégetésre; s minél szárazabb a dolog, annál gyorsabban és könnyebben elégeti.

9. A Szeretet örül, ha nemcsak a lélekkel, hanem cselekedeteivel is rendelkezhetik, annak a javára, akiére akarja.

10. Végül a Szeretet teljesen fölemészti azt, amit valaki neki szentelt, ha a lélek semmi-féle ellenállást sem tanusít.

AZ ALÁZATOSSÁG **TIZPARANCSOLATA.**

1. Semmi vagy, a semminél is kevesebb, mert bűnös nyomorúság és vétkes semmi vagy.

2. Te magadtól semmire se vagy képes, csupán csak arra az egyre, hogy megbánts engem, amennyiben visszaélsz kegyelmeimmel s örök kárhozatot készítesz elő magadnak.

3. Nem érdemelsz semmit és azért a semmi nem ítél meg semmit, nem szól semmit, nem kér semmit, nem panaszkodik semmiről.

4. A semmi megelégszik mindennel, mert a semmi semmit sem érdemel, semmit se kér és semmiről se panaszkodik.

5. A semmi nem kívánja, hogy mások vele foglalkozzanak, és ha elüljárói szeretetből mégis megteszik, elmerül méltatlanságának mélységébe.

6. Jegyesem, olyannak kell tekintened magadat, mint egy rongyot, de nem mint valami tiszta rongyot, melyre még sokszor adnak valamit, mert törölgetésre szolgál, hanem mint egy piszkos cafatot, melynek láttára össze-

borzad az ember, melyet még csak nem is érint a kezével, hanem a lábával rúg tova. Vagy ha kezével nyúl hozzá, csupán csak ujjá hegyével érinti, hogy kezét be ne piszkítsa. Ime, ilyennek kell magadat tekintened a szerzetben, hogy a téged megillető helyen maradj.

7. Légy állandóan elmerülve a semmiségedről való elmélkedésnek mélységében és tartsd méltatlannak magadat mindarra, amit adnak.

8. Ne vess gátat semmiben annak, amit a Szeretet belőled csinálni akar; még ha nagy kegyelmekben részesítelek is, fogadd őket alázatossággal. Semmiből teremtettem a világot. A világon van például a nap és mennyit használ! S ugyancsak én teremtettem a kicsi kis legyet is, és mind a ketten az én dicsőségemre szolgálnak. Ne vess meg semmi kegyelmet, még a legkisebbet sem; használd föl valamennyit, de szeretetből. És azután ne hallasd magadat. Mikor terem egy növény gyümölcsöt? És pedig mikor többet? Ha gyökerei a föld mélyében vannak; minél mélyebbre hatnak le s minél kevésbé látszanak kívül. Így kell neked is cselekedned: egyre jobban és jobban rejtsd el magadat a belső életben. Kívülről közönséges élet s bár pontos, de híjával minden rendkívülinek. Belül azonban legyen egészen rendkívüli; kezdődjék a szeretettel s ezt kövesse az alázatosság s azután az önmehtagadás.

9. Engedd, hogy a szeretet fölemeljen,

mikor tetszeni fog neki, hogy nyomorúságaid földjéből kiragadjon s az én édes Szívem dicsőségének koronájába helyezzen mindörökre. Mikor a gyémántok a hegyekben vannak, nem látja őket az ember, de azért nem szűnnek meg ott lenni. Így tartom én elrejtve a lelkeket. Utánozd még az angyalokat is, akik oly sokat segítenek az embereknek és mégis ismeretlenül maradnak.

10. És végül, míg semmiségedben elmerülve maradsz, ami annyi kegyelmet szerez neked, én számodra mindig a jóságnak, az irgalomnak és a szeretetnek Istene leszek; de azon a napon, amelyen elbízod magad, az igazságosság Istene leszek veled szemben. Nem azért mondom ezt, hogy megijesszelek, hanem azért, hogy figyelmeztesselek, mert nagyon de nagyon szeretlek. Ha az alázatosságot gyakorlod, békességet találsz; ha jobban gyakorlod, nagyobbat találsz; s ha úgyszólván életelemed lesz az alázatosság, akkor az én szeretetem, az én különös vonzalmam, az én kegyem üldözőbe vesz, mint ahogy a rendőrség keresi a rablót.

Istennek szentelt lélek, szeretném, ha „az én alázatosságom”-nak nevezhetnék; s ez sikerülni is fog, ha hű leszel a Szeretethez.

A LEGNAGYOBB TÖKÉLETES- SÉG TIZPARANC SOLATA.

1. Hogy a legnagyobb szentség, a legteljesebb tökéletesség s az Istennel való legszoro-

sabb, legbensőbb és legédesebb egyesülés felé haladjon, szükséges, hogy az a lélek, melynek Isten olyan sok kegyelmet ad, állandóan a megsemmisülésnek, az alázatosságnak, a magamegvetésének és minden teremtetett dolgokról való megfélelkezésnek örvénylő mélységében tartózkodjék.

2. Midőn az Isten, mint föltétlen ura minden teremtménynek, kiragadja ezt a lelket abból a mélységből, melybe kegyelme azért rejtette, hogy biztonságba helyezze őt, a léleknek nem szabad alázatosság ürügye alatt akadályoznia a szeretet működését, hanem követnie kell a szeretetet, mint ahogy a szivacs, melyet kivettek a vízből, melyben elmerülve volt, magával hozza a vizet és tele van vele s nem csak akkor adja ki magából, ha nyomják, hanem nyomás nélkül is. Hasonlóképpen az a lélek, melyet a kegyelem kiemel a megsemmisülésnek említett mélyéből, hozza magával a légkört, az illatot és a gyümölcsöket, nemcsak amikor nyomják, az az megfeddik, hanem bármely pillanatban.

3. Ha a lélek egyszer szolgálta a Szeretetet abban, amire föl akarta őt használni, a Szeretet ismét biztonságba helyezi őt a megsemmisülésnek, az alázatosságnak és a magamegvetésének mélységében és a léleknek olyan jól kell magát éreznie ebben a légkörben, hogy ne kíváncsionnan kijönni, csupán csak azért, hogy újra szolgáljon a Szeretetnek. A lélek működései a megsemmisülésnek ezen a helyen

legyenek kapcsolatban az emberré lett isteni Ige legbensőbb érzelmeivel. Ennek a szerencsés léleknek minden törekvése röviden így foglalható össze: csodálkozás, imádás, utánzás. S valóban a lélek nem készülhet elő jobban arra, hogy imádja, csodálja, utánozza a megtestesült Ige megsemmisülését, mint hogy ha állandóan el van merülve a saját semmiségéről való elmélkedésben.

4. Mikor az alázatos lélek elbájolja, magához vonja a Szeretetet s mintegy kedves erőszakkal kényszeríti arra, hogy őt isteni kegyeivel meglátogassa, az első dolog az, hogy ez a lélek Istenének lábához boruljon és megvallja előtte méltatlanságát; s mikor azután Isten ezzel a fogadással megelégedve fölemeli őt és közli magát vele, a léleknek kötelessége, hogy rögtön szeretettel, örömmel és hálával használjon föl minden kegyelmet, még a legrendkívülibbet is, amelyben őt Isten részesíteni akarja, mert akkor a lélek nem keresi őket, hanem úgy kapja, és Annak, aki neki adja, gondja van rá, hogy az alázatosságban is megtartsa őt. A fődolog az, hogy jó legyen az előkészület, a fundamentum, az alapkö. Alázatosság, alázatosság, mindig alázatosság.

Ha van alázatosság, adok; ha több alázatosságot találok, többet adok; s ha azt látom, hogy egy lélek alázatosságból él, csak megálázások után vágyakozik, az ilyen lélek úgy vonz magához, mint a mágnes.

5. A hozzám hű lelket észrevétlenül, de hatásosan vezetem rá a következőkre:

a) nagy vágyódásra az után, hogy észre ne vegyék, hogy ne foglalkozzanak vele; és ha valamely oknál fogva elüljáróinak szeretetéhez kell fordulnia, egészen megsemmisülve érzi magát, mintha elrabolta volna idejüket;

b) rávezetem a lelket, hogy mindenkinek szolgájává legyen és mindig engedjen, anélkül azonban, hogy ezt látni engedné; hogy ki-elégítsen másokat, segítsen másokon, gondoskodjék másokról, s mindezt folytonos önmegtagadások árán: íme, az igaz szeretet gyümölcsei;

c) olyan éhséget és szomjúságot keltek a lélekben az engedelmesség után, hogy még lélekzeni is csak alázatosságból szeretne. Ez is a szeretetnek drága gyümölcse: az engedelmesség mintegy az alázatosság testvére;

d) végül abban a lélekben, mely engem szeret, a szeretetnek és utánzásnak olyan tüzeit gyujtom meg, hogy nem élhet másképp, mint hogy Istenért dolgozzon, Istenért szenvedjen s magát Istenért föláldozza: áldozat az élete, mint ahogy az olaj élete az égő lángnak.

6. S mikor úgy eltemetkezik az alázatosság és megsemmisülés mélységébe, én szeretettel szállok le az alázatos léleknek ebbe a magányába és különleges közléseimmal közeledve hozzá a paradicsom előizét éreztetem vele. Ki tudná elmondani azt, amit én az alázatos

léleknek mondok, és ki tudná ismételni, amit neki megmagyarázok! Olyan előadások ezek, melyeket a Szeretet szeretetből tart és csak a Szeretet adja meg — és pedig egyedül az alázatos léleknek — a képességet, hogy megértse őket. A belső előkészület, melyre a léleknek ebben a fölséges állapotban szüksége van, a következő: hallgatni Istennel, ötle várni mindent és a legnagyobb hálával fogadni azt, amit neki az Isten ad. Nem alázatosság az, ha az ember visszautasítja a kegyelmeket, mikor Isten adja, hanem az az igazi alázatosság, ha elismerjük ugyan, hogy méltatlanok vagyunk rájuk, de mégis köszönettel s Isten jóságát magasztalva elfogadjuk őket.

7. Az az állapot, melyre a hű lelket a velem való egyesülés életének kezdetén meghívom, különös utánczása az én elrejtözése-mnek tisztaságos Anyám, Szűz Mária méhében. Az ilyen lélek el van temetve Istenben, az Isten viszi őt és fölhasználja arra, hogy jót tegyen, de a lélek nem lát semmit és ő is láthatlan marad; sok jónak eszköze, melyet Isten ő általa tesz, de ismeretlen eszköz. S ez a legbiztosabb út; a belső lelkek útja, akiknek nincsenek külső kapcsolataik a lelkekkel. Minden javuk belül van. Személyes jó és mégis felebarátjaiknak is hasznára szolgál, de teljesen el van rejtve.

8. Egy másik állapot, melyre hívom a lelkeket, főleg a papi lelkeket és mindazokat, akikre a lelkek gondja van bízva, az, hogy

utánozzák az én elrejtett életemet. Ez kevésbé rejtett, mint az, melyet édes Anyámnak, a szentséges Szűz Máriának méhében folytattam, de nehezebb utánózni. Az elrejtettség nem olyan mély és nagyobb vigyázatra van szükség, hogy tisztán Istennek dolgozzanak, hogy mindent Istenre vonatkoztassanak, s hogy Istentől fogadják azokat a vigasztalásokat, melyekben a lelkek révén részesülnek, mikor jót cselekszenek. Igaz, sokkal könnyebb tisztán Istenért tenni a jót egy olyan léleknek, aki elrejtve cselekszik; de azért nem szabad nyugtalankodnia annak, aki a lelkek szolgálatára hivatalos.

Gondoljon arra, hogy ő csak látható jel; aki cselekszik, az az Isten. És amint a szentségekben egy bizonyos észrevehető jel van, amely rámutat valamire, úgy azt akarom, hogy ezek a lelkek az alázatosságnak ebben a mélységes érzületében maradjanak. A jó, amit a lelkekkel tesznek, arányban lesz megálázódásukkal, maguk iránt való bizalmatlanságukkal és Istenbe vetett bizodalmukkal.

9. Bárminő állapotban van is a lélek, ha nagyon szeretem őt, arra ösztöngöm, hogy szentségi életemet utánozza. A halál élete az, melyet az ilyen léleknek sugallok. Legyen szeme, de csak a szeretet szolgálatában lásson vele; legyen füle, de csak azt hallja meg, ami a szeretetet növelheti; legyen ajka, de csak a szeretetről szóljon; legyen keze, lába, szíve, teste, de csak annyira használja őket,

amennyire a szeretet akarja. Úgy függjön a szeretettől, mint ahogy a kis gyermek mindenben anyjától függ. Csak azért élj, hogy föláldozd magadat Jézusod szeretetének és minden föláldozásból új erőt meríts arra, hogy a szeretetnek szolgálj.

10. A szeretet öröm, a szeretet béke, a szeretet nyugalom, a szeretet hűség; és mikor ez az isteni szeretet birtokába vesz egy szívet, magával viszi oda kíséretét: a mennyei békét, megingathatatlan bizalmat, föltétlen hűséget és tökéletes nyugalmat; és azután ott marad abban a szerencsés szívben s isteni kedvezéseinek középpontjává és különös kegyelmeinek mintegy tárházává teszi.

A BIZALOM TIZPARANC SOLATA.

1. Egy Istenem van, aki egészen az enyém.
2. Ez az Isten, aki egészen enyém, az én Atyám.
3. Ez az Isten, aki egészen enyém, azt akarja, hogy én meg egészen az övé legyek örökre.
4. A szeretetnek ez az Istene az égből a földre szállt, hogy engem keressen.
5. A szeretetnek ez az Istene szívemet kéri tőlem.
6. A szeretetnek ez az Istene testvérem, barátom, vigasztalóm akar lenni.
7. A szeretetnek ez az Istene gyöngédségében annyira meggy, hogy orvosom, orvos-

ságom s ami mindennél több: jegyesem akar lenni.

8. A szeretetnek ez az Istene azt akarja, hogy kifosszák őt, mint ahogy a fáról leszedik gyümölcsét, s amely nem panaszkodik, hanem helyette mást terem. A fa bevárja a következő évet, én azonban rögtön megtermem az új gyümölcsöket.

9. A szeretetnek ez az Istene csak nyomorúságot keres, hogy megeméssze, tökéletlenségeket, hogy megsemmisítse, gyöngé akaratot, hogy megerősítse, jófeltételeket, hogy őket megvalósítsa.

10. A szeretetnek ez az Istene keresi azt, amit a világ megvet, útál és magára hagy, tudniillik a szegény bűnösöket; s miután szeretetének gyöngédségével és irgalmasságának találékonyságával megtérítette őket, a szentség remekműveit alkotja belőlük, ha olyan készséges közreműködést talál bennük, aminőt keres.

AZ IRGALMASSÁG TIZPARANCSOLATA.

1. Én vagyok minden irgalmasságnak Istene.
2. Semmit se keresek annyira, mint hogy mindig irgalmasságot gyakoroljak.
3. Igazságosságot gyakorolni rám nézve olyan, mintha valaki ár ellen úsznék; erőszakot kell tennem magamon.
4. Irgalmasságom ajtaja nincsen kulccsal

zárva, hanem csak be van hajtva; a legcsekélyebb érintésre kinyílik; egy gyermek is, egy erőtlén öreg is kinyithatja.

5. Ellenben igazságosságom ajtaja kulccsal van bezárva és csak annak nyitom ki, aki kényszerít, hogy kinyissam neki. De önként nem nyitom ki soha.

6. Ha a lélek egyszer átlépte irgalmasságom ajtajának küszöbét, a Szeretet hatalmába esik, amelynek azután van gondja rá, hogy ne engedje elszökni, és mindenképpen kedvében jár, hogy új lakását megszerettesse vele.

7. Miután a Szeretet boldog foglya lett, a Szeretet megadja neki a szabadságot, de csak a szeretet falain belül; mert ha a lélek kimenne ebből a kerítésből, ez halálát okozná. A Szeretet nem akadályozza meg, hogy kimenjen, mert szabad; de figyelmezteti, — és ez a fék, melyet rátesz.

8. Minél jobban a Szeretet birtokába kerül a lélek, mely a múltban szenvedett bajok, rendetlenségek és szenvedélyek következtében rossz sorsra jutott, annál jobban örül a Szeretet, hogy olyan sok tennivalója akad.

9. A legnyomorultabb, legerőtlenebb, leggyöngébb lelkek a szeretetnek legjobb védettjei és az isteni irgalom ezeket becsüli legtöbbszörre.

10. Ezek a lelkek, kiket oly nagyon szeret az Isten, mint egy ugyanannyi élő emlék lesznek irgalmassága sokaságának magasztalására s a legélénkebb fény sugarait vetítik Istenre, ugyanazt a fényt, melyet halandó

életük folyamán kaptak Tőle, abban a sok gyöngéd figyelemben, melyet Isten velük szemben gyakorolt, hogy az örök üdvösségre vezesse őket. Mint drága kövek úgy ragyognak majd ezek a lelkek és koronája lesznek az isteni Irgalmasságnak.

VERSENY NAGYBŐJT IDEJÉRE.

Ha ezt a versenyt, mondja Jézus, szeretettel gyakorolják s azzal az igaz vágyódással, hogy nekem tessenek és engem megvigasztaljanak, nem csekély előmenetelükre lesz a lelkeknek, az én jegyeseimnek, a szent Szívemmel való meghittségben és még bensőbb egyesülésre segíti őket énvelem.

Az én drága jegyeseimnek a nagybőjt folyamán az legyen a legkedvesebb foglalkozásuk, hogy kinszenvedésemben különös módon kintartsanak velem, azaz gyakrabban elmélkedjenek szenvedéseimről, az emberiség megváltásának áráról és mindenekfölött mindmegannyi Veronikák legyenek, akiknek szeretet sugallta hivatásuk, hogy fölszárítsák arcomat.

Minden szerzetesház, mindenegyes jegyese olyan legyen, mint egy műterem, ahol

* *Versenynek* neveznek a Vizitáció kolostoraiban bizonyos vallásos föladatokat, melyeket a szerzetesnőknek kitűznek, hogy egymással szent vetélkedéssel végezzék őket. (A ford. jegyz.)

szíve magányában minden léleknek a lehető legjobban föl kell vennie elméjében, de főképpen szívében az én isteni vonásaimat. Ezt a munkát, amennyire csak lehet, csendben és összeszedettségben végezze. Az Istennek szentelt lélek lesz a vászon, amelyre — szorgalmának arányában — rányomom isteni képmásomat. De hogy szabatosabban megmagyarázzam a dolgot, így folytatta Jézus, az a szándékom, hogy jegyeseimből mindmegannyi járó-kelő fotografiát készítek, úgy hogy mindegyik lélek láthassa nővéreiben, még külsőjünkön is, a kegyelemnek ezt a munkáját.

A verseny legtöbbször belső gyakorlatokra vonatkozzék, mert főképpen a szív az, amely munkálkodik; de külsőket is kell hozzá csatolni, különösen a szeretetnek, szelidségnek, alázatosságnak gyakorlatait, amelyek legjobban egyesítik a szíveket.

1. Az a kívánságom, hogy a szíveket járja át kínszenvedésemnek annyira üdvösséges gondolata, mint ahogy egy szövetet átjár az olaj, melyet ráöntöttek. Nem üt zajt, de azért egészen tele lesz vele. Ezért, bár nem kötelesség, hanem a Szeretet hívogatása, örömet okozna nekem, ha napjában legalább egyszer kínszenvedésemről lenne az elmélkedés. Kínszenvedésem gondolata olyan legyen jegyeseimre nézve, mint egy virágcsokor, melyet szívükön viselnek.

2. Óhajtásom, hogy napközben mindegyikük különös módon velem időzzék s szokásává

tegye, hogy engem gondolatban kísérjen. Azért gondoskodjék arról, hogy minden elmélkedés végén válasszon ki két vagy három gondolatot s gyakran térjen rájuk vissza, hogy könnyebben egyesülve maradhasson velem.

3. Amint a szeretet nem elégszik meg azzal, hogy szemlél, hanem követni is akar, éppen úgy mindegyik lélek tüzzön ki magának a nagybőjt idejére egy-egy gyakorlatot, amelyet különös hűséggel végezzen, hogy ily módon minél hűségesebben törekedjék engem magában lemásolni. Választhatja például a hallgatagságot.

4. Ime egy-két külső gyakorlat:

a) Végezzétek el a nagybőjt minden péntekén a *keresztutat* vagy imádkozzátok el szent sebeimnek olvasóját. Ha ez, legalább egyszer, közösen történhetnék, örömömre szolgálna;

b) hogy jegyeseim mint megannyi Veronikák, arcomat letörüljék, cselekedeteiket végezzék olyan jól, ahogy csak tudják, és pedig nem csupán belsőleg, érzületben, hanem külsőleg, a végrehajtásban is. A szándék tisztasága lesz a kendő fehérsége, s a hűség és a szeretet a végrehajtásban pedig a puhasága;

c) húzzák ki belőlem a töviseket az által, hogy gyöngéd szeretettel törekszenek megkímélni felebarátaikat a nehézségek és apró kellemetlenségek minden kis tövisétől s amennyire csak lehet, maguknak tartják meg őket.

Aki gyöngédebben akar engem szeretni, az rajta lesz, hogy egy-két jó szóval, mely a sze-

retet balzsamával van tele, meggyógyítsa azokat a sebeket, melyeket felebarátja néha talán kapott. S ami az alázatosság és szelídség gyakorlását illeti, utánozza Veronikát, amint bátran keresztülhatol a katonák sorain, hogy hozzám férközzék. Amely lélek legkészségebben megalázza magát, különösen a nyilvánosság előtt, arra nyomom rá leg hamarább és legjobban isteni képmásomat.

Istennek szentelt lélek, tetszik ez a verseny? Szeretetemnek ajándéka ez, nemcsak a szerzetes társulatok, hanem más lelkek számára is, kik a világban élnek, mert egyik-másik pontban ők is megtarthatják.

VERSENY MÁJUS HAVÁRA.

Jézus az, aki ezt elétek, jegyesei elé terjeszti:

Éljen a szeplőtelen Báránynak szeplőtelen Anyja!

Éljen Szűz Mária, Jézus szentséges Szívének Királynéja!

Legyetek egyesülve e szép hónap folyamán amennyire csak bírtok, lélekben mennyei Anyátokkal, adjátok neki mindazt, amit tesztek, hogy ő maga nyujtsa nekem. Ez az Istenanya jól pártotokat fogja majd, s mielőtt kezembe adná, lesz rá gondja, hogy pótolja hiányait. Ez buzdítson benneteket arra, hogy gyermeki bizalommal legyetek hozzá, s bizalmatokat mutassátok meg azzal, hogy napon-

ként elimádkoztok tiszteletére kilenc Üdvözlég Máriaát. Törekedjete rá, hogy ennek a szép hónapnak minden napja egy-egy rózsá legyen, melyet esténkint följánlhattok neki. Vigyázzatok, hogy száráról jól leszedjétek a töviseket, hogy mennyei Anyátok csak illatában gyönyörködjék, de a tövisek szúrását ne érezze.

A rózsá a hűségnek, de főképpen a szeretetnek lehetőleg nagyszámú indulataiból alakuljon; a töviseket pedig azáltal szedjétek le, hogy tagadjátok meg — és pedig igazán — érzékeiteket, mert ez nagyon tetszik szentséges Szívemnek.

Azután emeljétek szívetekben oltárt a Szűzanya tiszteletére és mindegyitek úgy gondolja, mint Mária kicsi sekrestyése. Tegyétek az oltárra fehér terítőket, azaz: végezzétek minden dolgotokat a szándék lehető legnagyobb tisztaságával. S rakjátok rá gyertyákat és friss virágokat. A gyertyák a rendszabályok szigorú megtartása lesz, amellyel különösképpen fogjátok tisztelni ebben a hónapban Szűz Máriaát; a virágok pedig a kicsi erények, melyeket utatokon gyűjtötök.

Különös tanulmány tárgyává tegyétek azt, hogy a Szent Szűzet összeszedettségében és Istennel való egyesülésében kövessétek.

Áldott legyen az Isten!

MIT TEGYEN A LÉLEK, HA SZÁRAZSÁG ÁLLAPOTÁBAN VAN?

1. Alázza meg magát.
2. Bízzék Jézusnak mérhetetlen jóságában.
3. Ébressze föl őt még pontosabb hűséggel.
4. Hivogassa őt a legédesebb nevekkel.
5. Készítsen neki megérkezésére kedves meglepetéseket.
6. Mikor ismét érezteti jelenlétét, tartsa őt szorosan, nagyon szorosan és ne hagyja őt soha többé távozni.

A LELKI VIGASZTALÁSOKBAN.

1. Alázza meg magát.
2. Legyen nagyon hálás Isten iránt s egyedül őbenne találja örömét.
3. Szerezzen nagy készletet erényből a szárazság idejére.
4. Legyen mindig készen az érezhető kegyelmek elvesztésére és Istennel szemben való hűséges szolgálatát szárazság és keletlenség között is folytassa.

A TÖKÉLETESSÉGRE VONATKOZÓ ÖT TANÁCS.

A szentséges Szűz következőképpen tanít:

1. Ha az Istennek szentelt lélek benjaminja akar lenni Jézusnak, az örök Atyának és a Szentléleknek és kis benjaminom akar lenni

nekem is, szeresse nagyon a maga megvételét, feledkezzék meg önmagáról és hagyatkozzék az Istenre.

2. Ha azt akarja, hogy jegyese, Jézus, gyöngéden hordozza őt karjai között, minden alkalommal, amikor csak valami nehézsége van, szenvedés éri, kellemetlen helyzetbe jut stb., mondja azonnal: „Jézus az enyém” és azután pihenjen meg őbenne.

3. Ha azt akarja, hogy egyre előbbre jusson és mind jobban és jobban behatoljon Jézus édes Szívének legbensőbb rejtekébe, szánja el magát érzékeinek teljes, szigorú és állhatatos megtagadására és tartsa meg pontosan a hallgatagságot.

4. Ha azt akarja, hogy mind jobban előre haladjon a belső életben és új meg új távolságokat lásson be — mivel Isten közli magát azzal a lélekkel, mely mindig kész őt befogadni — adja át magát a Szeretet hatalmának; keveset beszéljen a teremtményekkel, sokat az Istennel, de a szív nyelvén, s ami fő: csak eszközül használja a teremtményeket arra, hogy az Istenhez emelkedjék.

5. Végül, hogy gyorsan eljusson a tökéletességre, szükséges, hogy mindenben csak az Istent, az ő dicsőségét, az ő megelégedését tartsa szeme előtt; ezzel állandó békét biztosít magának. Azután legyen gondja rá, hogy Jézust úgy tekintse, mint jegyesét, tehát mindig örvendező szívvel.

Aldott legyen az Isten!

A SZENTOLVASÓ TIT- KAINAK TISZTELETE.

A) ÖRVENDETES TITKOK.

1. A megtestesülés.

Vágyakozzál jegyesem arra, hogy minél jobban utánozd szeretetemet a megsemmisülés iránt, és mindig jobban rejtse el magadat; és ezért szállj le semmiségednek mély, de szeretettel és bizalommal teljes ismeretébe.

2. A látogatás.

Törekedjél minél jobban odaadni magadat a lelkeknek és pedig nemcsak azoknak, kik közvetlenül érintkeznek veled, hanem a még nagyobb számú távoliaknak is. Jézus szeretetének gyermekei azok, kik téged ezekkel a lelkekkel összeköttetésbe hoznak.

3. A születés.

Keress számomra sok-sok szívben helyet, hol kegyelmemmel megszülethessek. Nem vetem meg a szegénységet, sem a nyomorúságot, ha ott van a kegyelem. Légy rajta, hogy áldozataiddal s főképen lelkiismereted nagy tisztaságával kieszközöld szeretetemtől a lelkek számára ezt a kegyelmet.

4. A templomban való bemutatás.

Mutass be engem gyakran az örök Atyának azoknak a lelkeknek nevében és részéről, akik ezt sohase teszik meg. Sok szívben olyan vagyok, mint a gyümölcstelenül heverő kincs; birtokukban vagyok, mert a kegyelem állapotában vannak, de nem értékesítenek. Te pótolod mulasztásukat.

5. A templomban való föltalálás.

Keress engem szeretettel és vezess vissza az igaz szeretet szent találékonyságával abba a sok-sok lélekbe, melyekből a gonosz lélek távozni kényszerített. Kész vagyok oda visszatérni, ha mindegyikük nyomdokaimat keresi, visszavezet és azután velem marad.

B) FÁJDALMAS TITKOK.

1. A halálküzdelem.

Törekedjél, amennyire csak lehet — főképen, ha a kolostor élén állsz —, hogy megvigasztald a szomorú lelkeket, különösen pedig azokat, akiket szenvedések gyötörnek. Hintsd ezekre a lelkekre azt a balzsamot, melyet szent Szívemből vetetek veled. Áraszd ki takarékoskodás nélkül. Ne félj, hogy hiányt fogsz szenvedni benne; ha félelem nélkül adod, mindig lesz belőle; ha bizalmatlankodol, elfogy. Ha így gyakorlod a szeretetet és bizalmat, megvigasztalod Szívemet.

2. A megostorozás.

Ha az elüljáró terhét viseled, igyekezzél nagy szeretetet önteni alattvalóidba a szerzetesi fegyelem iránt. Minden egyes kis megsértése a szabálynak, az engedelmesség követelményeinek és a szeretetnek, — ugyanannyi ostorcsapás, mely isteni személyemet sújtja; lépj közbe és törekedjél elhárítani a csapásokat, még azon az áron is, ha talán magadnak kellene emiatt egy kis fájdalmat elviselned.

3. A tövissel való megkoronázás.

Elüljáró vagy? Nos, hát sürgesd nagyon a hűséget, mellyel isteni jelenlétemre kell gondolniok; főképen pedig tanítsd meg a lelkeket arra, hogy fejemből kihúzzák a töviseket és gonddal, szeretettel gyógyítgassák sebeit. Ez két módon történhetik:

a) ha minden rossz gondolatot kiűznek a saját elméjükből és helyettük jókat ébresztenek. Pl. ha a szeretet ellen támadtak gondolataik, igyekeznek az illető személynek valamely erényére gondolni; s ugyanezt teszik még ismeretlenekkel szemben is, azzal az óhajtással, hogy engem ily módon megvigasztaljanak;

b) ha gyorsan eltávolítanak elméjükből minden rossz gondolatot és mialatt ezt teszik, azt óhajtják, hogy mások is így viselkedjenek. Ez nagyon tetszik nekem.

4. A keresztyvelés.

Viseld szeretettel annak a tehernek, hivatálnak súlyát, mellyel az engedelmesség megbízott, még akkor is, ha nagyon rád nehezedik. És ha úgy tetszik, hogy már-már összeroskadsz, jusson eszedbe, hogy engem, mikor a keresztt alatt ismételtén földre rogytam, újra meg újra talpraállított a Szeretet, hogy utamat folytassam; nem haltam meg egy-egy esés alatt, nem haltam meg fél úton, hanem a Kálvária ormán. Folyton menni, bárminő áron is, de menni, fölemelkedni és menni a gyarlóságból történt esések ellenére is: ez az, ami megvigasztalja az én Szívemet.

5. A keresztreleszítés.

Utánozz engem oly módon, hogy a Szeretet helyettesítse nálad a szögeket, a lándzsát, a töviseket és az ostorokat; hogy a szeretet végezze el rajtad azt, amit ezek az eszközök végeztek el az én testemen; a szeretet pótolja a zsarnokokat s nyújtson módot lelkednek egy nem kevésbé fájdalmas vértanúságra.

C) DICSŐSÉGES TITKOK.

1. Föltámadás.

Támadj föl velem a szentségi föloldozás és különösen évi lelkigyakorlatod után. Szenteld magadat egészen új, azaz lelkileg föl-

támadott életre. S ez sokkal könnyebb lesz, ha örömmel törekszel Istennek állandó, szerető, meghitt, hasznos, mert szükségeidnek megfelelő jelenlétében járni; ami aztán arra ösztönöz, hogy hozzám folyamodj, aki mindig melletted vagyok.

2. Mennybemenetel.

A mennybe mégy, valahányszor lelki összedettségedben örömmel gondolsz arra a szép helyre, melyet szeretetem számodra a paradicsomban készített és amelyet te napról-napra szebbé teszel. Nem szólok a szemlélődés szárnyain történő misztikus mennybemenetelről, amiben nincs része mindenkinek, hanem csak azoknak quibus datum est, vagyis akiknek ez a tisztán ingyenes kegyelem megadatott; a te gondod oda irányuljon, hogy egy másik mennybe szállj föl, melyet a szerzetben is élvezhetsz: a belső élet mennyországába.

3. A Szentlélek eljövetele.

A Szentlélek vételére készülsz elő mindannyiszor, amikor csak megalázod magadat, mert a Szentlélek siet az alázatos lelkekbe; s ha alkalmad lesz erre a gyakorlatra másokat is megtanítani, ezzel előkészíted őket a Szentlélek vételére.

4. Szűz Mária mennybevétele.

Sokszorozd meg a paradicsom után való forró vágyaidat; minél forróbban epedsz utána, annál gyorsabban meghallgatom vágyaidat.

5. Édesanyámnak, Máriának megkoronázása a paradicsomban.

Imádkozd buzgósággal a rózsafüzért. És ha nem érzel vonzódást a sok szóbeli imához, ne nyugtalankodjál miatta; mondj el akkor egy egyszerű Üdvözlégy Máriát. A Szent Szűz jobban szereti azokat a lelkeket, akik az én lábaimnál Mária szerepét töltik be, mint akik Mártáét. Igaz, szereti ezeket is, de mégis többre becsüli az előbbieket, mert szívesebben vannak az én társaságomban és őt jobban utánozzák.

IGAZSÁGOK ÉS GONDOLATOK.

Istennek szentelt lélek! Annyira szeretned kell az önmegtagadást, hogy elveszettnek tekints minden pillanatot, amelyben nem szenvedtél valamit.

A szeretetnek egyetlen indulata jóvátesz ezer káromlást.

Istennek szentelt lélek! Hányszor láttad, hogy a szél a kertben hullámozó mozgásba hozza a fűszálakat? Alig hogy megérinti őket,

mindjárt meghajolnak; s mihelyt megszünt fúni, visszatérnek előbbi helyzetükbe. Így tesz a Szentlélek is a hű lelkekkel. Megmozdítja őket, de a legnagyobb szelidséggel, és a hű lélek követi az indítást. Sugall valamit, habár csak egész rövid ideig; a lélek figyeljen oda s azután forduljon megint ahhoz, amit előbb tett. Ezt a hajlékonyságot keresi a Szentlélek, hogy szeretetének művét végrehajtsa benne. A lélek megszentelésére $99\frac{3}{4}$ részt ő tesz meg, de a hiányzó $\frac{1}{4}$ részt a léleknek magának kell megtennie.

A szeretet meghalítja az embert a természetnek, hogy föltámassza a kegyelemnek. Nem a gyarlóságok akadályozzák a lélekben a Szeretet munkáját, hanem az önszeretet szemfényvesztései, a maga keresése.

Minden, de minden közreműködik a lélek alakításán; még maguk a tökéletlenségek is drágakövek isteni kezemben, mert az alázatosság indulataivá változtatom őket, amire az illető lelket serkentem. S ha a lélek szeretetem szándékainak átadja magát, tökéletlenségei egy pillanat alatt megváltoznak. Ha azok, akik házakat építenek, a törmeléket és mindazt ami útjukban van, mindmegannyi építő anyaggá tudnák változtatni, milyen szerencsések tartanak magukat! És íme a hű lélek az én isteni segítségemmel meg tudja tenni, s még a legsúlyosabb és legszégyenletesebb hibák is, ha megsiratta őket, tökéletessége épületének alapköveivé válnak.

A szentségnek egész titka ebben a két szóban rejlik: bizalmatlankodjál és bízzál. Légy bizalmatlan magad iránt, de aztán ne állj meg itt, hanem emelkedjél föl azonnal az Istenben való bizalomhoz; mert ha jó vagyok mindenkivel szemben, különösen jó vagyok azokhoz a lelkekhez, akik bennem bíznak.

Még ez a rövid kis fohász is: „Bízom benned“, elragadja Szívemet, mert rövidsége mellett is magában foglalja a bizalmat, a hitet, a szeretetet és az alázatosságot.

Az olyan lélek, amely szeretetből él, csak úgy súrolja a földet, mint a madár, amely röptében közel jut ugyan a földhöz, de nem száll le rá.

Egyesülesem valamely lélekkel sohase történik olyan tökéletesen, mint a szenvedésekben, akár lelkiek, akár testiek legyenek, mert ebben az esetben több a szeretet. Már pedig mikor több a szeretet, akkor nagyobb az egyesülés is. Ha a lélek a kereszten kívül keres engem, megtalálhat, és gyakran meg is engedem magamat találni; de csalhatatlan biztossággal mégis a kereszten, a megalázásokban, az engedelmisségben és az áldozatban talál meg; és ez mind-mind benne van a szeretetben . . .

Az igazán engedelmes lélek nagyon kedves szent Szívemnek, Isten karjai között nyugszik, s a szeretet Istene csókjaival és kedveskedéseivel halmozza el őt. Nagy utat tesz meg, de azért nem fárad el: mintegy a saját

súlya viszi. Nem kell leszállnia Isten karjából, hogy igyék, egyék, aludjék: megtalál mindent az Istenben, aki olyan, mintha mozgó hajléka volna az igazán engedelmes léleknek. Ha Isten mozgó hajléka neki, ő meg a maga részéről az a fészek, melyben Isten megnyugszik és várja a lélektől hűségének bizonyítékait.

A szentség próbaköve az önmehtagadás és viszont a jólét szeretete romlása a szentségnek . . .

A tűz melegít. Éppen így melegít, anélkül hogy tudná, az olyan lélek, amely tele van Isten szeretetével; és mint a mágnes, vonz, anélkül, hogy akarná . . .

Jegyesem, tartsd meg jól rendszabályodat s akkor olyan leszel, mint a szent ostya. Ostya, mert a rendszabály áldozattá tesz, szent, mert megszentel a szeretet . . .

A tiszta lélek olyan, mint a mézben gazdag virág, amely illatával magához vonzza Jézust, aki mint egy misztikus méh rászáll arra a virágra, hogy szeretetet gyűjtsön magának . . .

Ha a szeretet hűséges, alázatos, engedelmes és önmehtagadó lelket talál, különös módon birtokába veszi és nagy tökéletességre segíti, ha a lélek hűségesen követi az ő indításait . . .

A belső lélek olyan, mint az illatos liliom. A liliom nem mozdul helyéből, de a rászálló levegő illatossá lesz tőle; így a belső lélek,

noha nem szándéka, mégis mindent illatossá tesz maga körül . . .

Az Istennel való egyesülésnek élete előlegezett paradicsom, mennyország a földön, a benső lélek mennyországa . . .

Minél jobban szereti a lélek a szív tisztaságát, annál alkalmasabb az Istennel való érintkezésre. Isten úgy bánik a tiszta szívűekkel, mint ahogyan egy édesanya bánik kis gyermekével . . .

A szív tisztasága, a szív alázatossága, elszakadás mindentől, különösen önmagunktól, ez az, amit Isten keres, hogy meghitt és szerető egyesülésben közölhesse magát a lélekkel . . .

Ha a lélek azt akarja, hogy gyorsan bensővé váljék és megőrizze s növelje magában ezt a kincset, akkor

1. szeresse a hallgatagságot;
2. adja magát tökéletes önmegtagadásra;
3. engedje át magát egészen a Szeretet hatalmának, mint ahogy egy szalmaszál úszik a vizen;
4. tartózkodjék, amennyire csak lehet, szívének szentélyében, hogy Istent élvezze, Istennel beszéljen, Istent hallgassa s magát egészen átadja Istennek . . .

Az olyan lélek, amely mindenben Isten akaratát cselekszi, és nemcsak akaratát teljesíti, hanem legkisebb kívánságát is ellesni törekszik, hogy teljesíthesse, amely tehát

mindig figyelő helyzetben van, az ilyen lélek mindig imádkozik . . .

Hogy a lélek Jézusnak tessen, mindent a nyugalom, béke és bizalom szellemében tegyen; azaz ne siessen azzal, amit tennie kell. S amikor észreveszi, hogy siet, álljon meg egy pillanatra, ha csak addig is, míg egyszer lélekzetet vesz, ahoggy egy forrásban levő fazékkal szoktak tenni, melyről leveszik a fedőt, hogy a víz ki ne fusson belőle . . .

A tiszta lélek olyan, mert a szeretet lilioma.

A Szeretethez hű lélek mindig ünnepel.

Az áldozat a legrövidebb út, hogy Jézushoz jussunk; az áldozat az átvágó út, melyen Jézus azokat a lelkeket vezeti, akik egészen a szeretetre hagyatkoznak, hogy annál gyorsabban eljuttassa őket a tökéletességre . . .

A lelkek annyira futnak a megalázástól! Ha tudnák, milyen nagy jó az! Én gyönyörűségemet találom az állandóan alázatos lélekben, vagyis az olyanban, akit mindig megalázások vesznek körül. Ellenben az a lélek, amely csak néha-néha alázza meg magát, abban a pillanatban mosolyra fakaszt ugyan, de nem okoz olyan örömet, mint az állandóan alázatos . . .

Minden fáradság, minden fájdalom igen nagy mértékben növeli Istennek járulékos dicsőségét . . .

Miért van az, hogy oly kevés lélek jár határozott léptekkel a Szeretet útján? Azért, mert kevesen lépnek nemes elszántsággal az

áldozat útjára. Amennyire jut a lélek az áldozat útján, annyira halad a szeretet útján. Ha megáll az áldozatban, megáll a szeretetben; ha ingadozik az áldozatban, meginog a szeretetben is, s szinte nem lehet többé haladását látni. Az elszánt lélek ellenben, ha valami olyant lát, ami áldozatába kerül, elkezd örülni azon a dicsőségen, melyet Istennek szerez vele; s haladása nem várat magára addig, mígcsak meg nem teszi azt a bizonyos dolgot, hanem elkezdődik abban a pillanatban, mikor örül neki . . .

Istennek szentelt lélek! A béke, a bizalom, a szeretet és az önátadás legyen szemedben mintegy a négy kereke a tökéletesség szerének . . . Ha hiányzik egy kerék, a szekér csak vánszorogva halad. Békével lépj be Szívembe, s bizalommal maradj ott, szeretettel uralkodjál és önátadással pihenj meg benne . . .

A benső lélek Istennel való egyesülésénél fogva nagyobb apostolkodást végez, mint ha külső apostolkodást fejtene ki. A hű léleknek kevélysége magas hegyéről le kell szállnia semmiségének mélységébe és innen emelkedni föl a tökéletesség hegyére. S minél mélyebbre merül alá, annál alkalmasabb arra, hogy a tökéletesség hegyére fölszálljon; mint a gummi-labda, amely annál magasabbra ugrik, minél erősebben a földhöz vágják . . .

A benső lélek olyan, mint egy misztikus méh, mely szívének kasában az isteni szeretet mézét készíti. A benső lélek Jézus gyönyö-

rűségének paradicsoma; a Szentháromság lakást vesz az ilyen lélekben, gyönyörűségét találja benne s ezt a lélekkel is megízlelteti. A benső lélek mintegy mennyei légkörben él. Olyan mint a virág, mely a földből ered ugyan, de a magasban nyílik s többé nem érinti a földet; kivéve, ha hűtelen talál lenni a kegyelemmel szemben . . .

Ha egy növényt meg akarnak növesztetni, eltávolítják mellőle a gyöpet; éppen úgy, ha azt akarod, hogy növekedjék benned Isten szeretete, távolítsd el magadtól az önszeretetet . . .

Nem ostorozhatod magadat, sem ciliciumot nem viselhetsz, azaz nem végezhetsz rendkívüli dolgokat; de nekem adhatod azokat az aprópénzeket, melyeket én magam nyomok a kezedbe. Ha egymásután hűségesen visszaadod nekem azt, amit neked adok, eléggé megfizetsz. Ezek az aprópénzek erénygyakorlatok, melyekre alkalmat nyujtok neked . . .

Amint a kő, mikor leválik a hegy csúcsáról, a völgybe esik, ha semmi se tartóztatja föl, úgy az aláztatós lélek, ha egyszer a szeretet elszakította őt önmagától, nem áll meg többé, ha csak önként nem vet útjába akadályt. Annyira szomjazza a megalázásokat, hogy sohase tud betelni velük. Szeretetem ily módon akarja őt egyre jobban és jobban egyesíteni magával. Mily boldog ez a lélek! Megtalálta a mennyország ajtaját, megtalálta a nyugalmat, megtalálta a békét, megtalálta az

életet, megtalálta Istenét. Isten elrejtí szerető jelenlétét a kevélyek előtt, mint ahogy a nap elrejtí sugarait, mikor sűrű felhő ereszkedik le; az alázatosak azonban megannyi tükörhöz hasonlítanak, mely jobban visszaadja Isten jelenlétét. Az alázatos léleknek olyan nagy hatalma van Isten szívében, hogy egyetlen egy igazán alázatos elég arra, hogy jobban lefegyverezze igazságosságomat, mint ahogy ezer bűnös föl tudja fegyverezni.

Amint egy ostya sok darabra osztható, úgy nyújthat számodra a szent evangéliumnak egy rövid verse anyagot különféle elmélkedésre, mert föl kell aprózni s nem szabad előbbre menni addig, míg csak ki nem merítetted. Ez bizonyos lelki szegénység; mert a szegényeknek nincs módjuk sok dolgot megízlelni, hanem csak egyfélét esznek. Az utolsó ítéleten nem azt kérem számon, hogy sokat olvasott-e valaki, hanem azt, hogy micsoda hasznot merített belőle . . .

Egy Istenben örvendező lélek olyan, mint a szép hangzású hárfa, melyen nem valamely angyalnak keze, hanem Istennek szeretete játszik . . .

A méh sohase tartózkodik piszkos tárgyon, hanem csak virágokon; a legyek azonban igen. A nem egészen lelki lelkek is megállnak a földi dolgoknál, de az igazi bensőséges lelkek csak a lelkieken nyugsznak meg . . .

Aki szabadszemmel néz egy vízcseppet, csak vízcseppet lát; nagyítóüveggel szintén látja,

de azonfelül még mennyi mindent lát benne, amit azelőtt nem vett észre! Az alázatosság lelki nagyítóüveg: minél jobban megalázódik a lélek, annál finomabbak s annál többet láttatnak meg a lencsék. Bizonyos, hogy ez nehéz dolog, de a paradicsom szép s meg kell érdemelnünk. Az olyan lélek, amely kitart az alázatosságban s nem tagadja meg tőlem annak egyetlen — sem belső, sem külső — cselekedetét, az olyan lélek elragadja Szíve-met . . .

Ha a mag beszélni tudna, alázatosan azt kérné: vessék a földbe és takarják be földdel, hogy kikelhessen; ha egy lélek meg tudná érteni, mi az önmegtagadás szelleme, mi az alázatosság, mi a maga-megvetése és Istenben való elvesztése, semmi másra nem vágyódnék, mint csak ezekre. Az Istenben való elveszés tetszik, de meg kell ragadni az eszközöket, hogy oda jussunk; s az olyan lélek, amely ha keveset is, de tart még valamit magára, nem jut el oda soha tökéletesen.

Minden Istennek szentelt lélek szentélyem nekem, mert a szerzetesi fogadalom fölszentelés; de ez nem elég, hanem szükséges, hogy a szeretet minden nap, minden órában, minden percben, minden pillanatban megújítsa ezt a fölszentelést.

Minden pillanatban fölkelthetjük magunkban a szeretet egy gondolatát, mely aztán tartani fog az egész örökkévalóságon keresztül . . .

Az önmegtagadó lélek az örökélet gyümölcseit termi . . .

A benső lélek mennyei illattal megtelten hagyja el az elmélkedést. Olyan formán történik vele, mintha valaki egy ideig illattól terhes légkörben jár; anélkül, hogy akarná, maga is megteljesül vele és mindenfelé szétárasztja. De ha nem látja el magát esszenciával, csakhamar elpárolog róla; ha ellenben szagos üvegecskét szerez, folyton árasztja körös-körül az illatot. Éppen úgy, ha a lélek az elmélkedésben megelégszik azzal, hogy édességet élvez és jóleső érzelmekben áradozik, illata gyorsan elszáll; ha ellenben erős elhatározásai vannak, akkor illata megmarad s felebaráti szeretetben, szelídségben és előzékenységben árasztja ki. És minő pénzzel lehet megvenni ezt az esszencia-üvegecskét? Ez a pénz az önmegtagadás, a lemondás, melyet az ember napközben gyakorol . . .

Márta vagy, mert házadban vendégül fogadtad Jézust; de aztán ne hagyd magára. Márta befogadta őt, de később ott hagyta. Igaz, ételt akart számára készíteni, de mégis elhagyta; Mária ellenben örömét lelte benne, hogy vele lehetett. Miért kell neki ételt készíteni? Az ő eledele az, ha az ember az ő akaratát teljesíti. Jól vigyázz, hogy sokféle elfoglaltságod között se mulassz el egyetlen, magában véve még oly kicsinyesnek látszó dolgot se, amire a kötelesség szólít. És tudod, mikor hagyja azt el valaki? Akkor, amikor meg-

szűnik Jézusra hallgatni. Vannak lelkek, akik nagyon sok szóbeli imádságot vállalnak magukra és mind el akarják végezni s nem akarnak rám hallgatni előbb, csak amikor már elvégezték őket. Nem helytelenítem én a szóbeli imádságot, de a legjobb mégis az, ha rám hallgatnak. Halljad tehát: föl akarom támasztani Lázárjaidat, bűnös testvéreidet. Olyan sokan vannak! Vezess sírjukhoz. És hol van a sír? Lásd, az egyik a torkosság bűnébe van eltemetve; halott, — és az az ő sírja. S mikor valami önmegtagadást gyakorolsz ételben-italban, a sírjához vezetsz engem. Egy másik megint más bűnökbe merült el: halott. S ha te angyali életet élsz, sírjához vezetsz engem. De azután figyelj. Parancsoltam neki, hogy támadjon föl; azonban még rajta voltak a kötelékek, azért szóltam tehát övéinek, hogy oldják meg őt. Így kell neked is folytatnod az önmegtagadás gyakorlását, hogy befejezd a bűnösök föltámasztásának művét és rossz szokásaiktól megszabadítsd őket.

Egy szerzetesnő minden külső cselekedetét kísérje megfelelő belső érzülettel. Ha például keresztet vet, gondolja meg, hogy amint kezét keresztvetésre emeli, úgy lelkének kezét, azaz akaratát is arra kell használnia, hogy vele testét keresztre feszítse. Egy szerzetesnőnek ezt a nevet kellene viselnie: keresztre feszített.

Mi az ostor? Sok szíjból való eszköz. Az

ostor egyetlen csapásra nem okoz halált, ehhez sok ütésre van szükség. Nos, a haszontalan gondolatok, haszontalan szavak, mind megannyi Jézusra mért ostorcsapások. Testben most már nem szenvedhet, de azért olyanforma a helyzet, mintha a lélek ostromozná őt.

Nagy kegyelem a szív magánya, mely a lelket előkészíti az Istennel való meghitt érintkezésre. Isten annyira közli magát a lélekkel, amennyire egyedül találja és mindentől elszakadva látja; akkor körülveszi őt önmagával. Boldog lélek az, mely szeretettel engedi át magát annak a munkának, melyet benne a szeretet Istene végez. Az Isten behatol az ilyen lélekbe és megtermékenyíti, mint ahogy az eső megtermékenyíti a növény gyökereit. A gyökerek nem jönnek ki a földből, hogy elmenjenek vizet keresni, hanem megvárják az esőt; ha kijönnének a földből, még hamarabb kiszáradnának. Állandóan abban a nagy mélységben kell tartózkodnod, melyről a „Tökéletességről szóló értekezés”-ben beszéltem. Ha alázatosságban maradsz, Istennel vagy, mert Isten úgy kíséri az alázatos lelket, mint a testet az árnyék; ahol test van, ott van árnyéka is. Az Istennel való benső viszony olyan kincs, hogy a léleknek, mely rátalált, úgy kell tennie, mint ahogy az evangéliumban olvassuk arról az emberről, aki a szántóföldben kincset talált: örömmel ment el s eladta mindenét, hogy megvegye azt a földet, mely-

ben a kincs volt. Így kell neked is tenned: adj el mindent, — azaz az érzékek minden kielégítését, — az önmegtagadás által, hogy megvedd az összeszedettség szántóföldjét, ahol az Istennel való egyesülésnek élete van elrejtve. Ez az egyesülés kisebb vagy nagyobb mértékben lehet bensőséges. Nézd, a királyi palotában szolgák is vannak alkalmazva, akik csak ritkán látják a királyt, pedig hát a palotában tartózkodnak, míg ellenben a hitvesnek mily benső viszonya van hitvesével! Így van ez a lélekkel is. Vannak lelkek, akik az Istennel való bensőség tekintetében a hitves helyét foglalják el, míg mások olyanok, mint a szolgák. Ez szeretetük és hűségük mértékétől függ. A nagyon hű lélek egyúttal nagyon szeret; s viszont az a lélek, amely nagyon szeret, nagyon hűséges is. A szeretet mértéke a hűségnek és a hűség mintegy hőmérője a szeretetnek: ha növekszik a szeretet, növekszik a hűség, növekszik az önmegtagadás, növekszik az alázatosság, növekszik az engedelmség is.

Istennek szentelt lélek! Ha engem szemlélsz, megszeretsz. Szemlélj tehát nem felületes, általános, futólagos tekintettel, hanem egészen közelről. Meg fogod látni, hogy minden sebem a szeretet jegyét hordja.

Amint az arany és ezüst tárgyak pecsétet kapnak, hogy meg lehessen őket ismerni, úgy viseli magán minden sebem a szeretet pecsétjét. Ha csak felületesen nézed, úgy látszik,

hogy a hóhérok okozták; de a hóhéroknak nem lett volna hatalmuk, ha a szeretet meg nem engedte volna. Te nem adhatod magadat, mint én, a hóhérok kezébe; de ha jól megtartod szerzetesi szabályodat, ez annyi, mintha kiszolgáltatnád magadat nekik: mert a szabály megostoroz, a szabály tövissel koronáz, a szabály kifoszt, a szabály keresztre feszít téged.

Az a lélek, amely akaratát Isten akaratára hagyja, nagy békességet élvez s amennyire teremtménynek lehetséges, résztvesz Isten változatlanságában. Az ilyen lélek, mikor mindig Isten akarata szerint cselekszik, egyúttal mindig azt teszi, amit ő maga is akar, mert Isten akarata mindig beteljesedik.

A benső lélek olyan lélek, amely Isten felé, mint a maga középpontja felé törekszik és az Isten úgy hordozza őt, mint a mágnes a vasdarabkát, mely hozzá tapad. Amint egy benső lélek szívemnek legédesebb gyönyörűségére van, úgy az én szívem is gyönyörűsége lesz a benső léleknek.

Jegyesem, szeretlek. Olvasd ezt a szót: „szeretlek” — a kenyéren, melyet eszel, a vizen, melyet iszol, az ágyon, melyen alszol. Mert szeretlek, azért készítettem számodra a kenyeret; mert szeretlek, azért adok innod vizet; mert szeretlek, azért készítettem neked az ágyat, hogy aludjál. És mindenben, ami kezed ügyébe akad, olvasd mindenütt, én jegyesem: Szeretlek.

Nincs út, mely egyenesebben, biztosabban, gyorsabban és kedvesebben vezetne Istenhez, mint az alázatosság. De ezt az alázatosságot tanulmányozd az evangéliumban, tanuld meg életemből, hatolj mélyre az Oltáriszentségben. Ha ebből a három forrásból merited az alázatosságot, meg is fogod mindig találni.

Az a lélek, mely a jót elhanyagolja, vagy csak gépiesen teszi, elront egy isteni készítményt, mely az én érdemeimből és véremből van összetéve.

A szentség kis cselekedetek sokaságából áll, mint ahogy egy kép elkészítéséhez sok ecsetvonás szükséges. Az egyik gyakran eltakarja a másikat, de szükség van rájuk, még ha nem szolgálnának is másra, mint hogy a vásznat befödjék. Isten a maga részéről a kegyelmek sokaságát adja s a lélek ezekre a cselekedetek sokaságával tartozik felelni.

A szerzetesélet elrejtett élet; s minél jobban elrejtőzik benne valaki, annál több gyümölcsöt terem. Semmi se rejtje el a lelket annyira, mint a közös élet; ez elrejtje őt nemcsak a mások, hanem a saját szeme előtt is. A lélek nem lát semmit, azt hiszi, hogy nem tesz semmit, pedig valójában sokkal többet tesz, mintha valami rendkívüli dolgot cselekednék.

Szerzetes lélek, függessz szemedet az Istenre. Minél inkább arra hivatott valaki, hogy őt közelről kövesse, annál inkább köteles magát megtagadni. A teljes lemondás legszükségesebb

föltétele az egyesülésnek. Ha az ember valami-ről lemond, ott hagyja és nem veszi vissza újra; el kell hagyni a rossz szokásokat, mint a lopott ruhát, melyet nem vesznek föl többé.

Nemcsak testi, hanem lelki szüzesség is van. S ha egy földi feleség idejét másoknál való — ha nem is rossz — látogatásokkal töltene s emellett elhanyagolná kötelességeit, hűtelennek tartanák őt. Nos, ha valamelyik jegyesem haszontalan gondolatokkal foglalkoz-nék, rablást követne el a szereteten, meg-sértené a szüzességet. A szövetség nem kell egészen rongyokra szakadnia, hogy romlott legyen; elég, hogy kis szakadások vannak rajta, hogy a moly megrágja; ha tele van kis lyukakkal, többé nem értékes.

A benső szellem lényege szerint a hit szelleme. A hit nyújt tájékozást egy egész életre; s a hit indulatát sokszor föl kell kel-teni, hogy egyre jobban megerősödjék. A hit ismerteti meg a kis dolgok értékét és azt, hogy az engedelmességből származó legkisebb cselekedet többet ér, mintha az egész világot kormányoznád. A hitnek Jézusodat kell meg-láttatni veled az önmegtagadás alkalmában. Úgy-e, ha kisgyermeknek látnál, amint feléd ter-jesztem karjaimat, azonnal fölvennél. A hit Jézu-sodat láttatja veled felebarátodban és ha engem látsz benne, szelíden fogsz vele beszél-ni. A hit megláttatja veled a szándék tiszta-ságának értékét; olyan az, mintha minden cselekedetedet egyesítenéd az én végtelen

érdemeimmal, olyan, mintha valamennyit el-
merítenéd az én drága szent véremlen.

Egy hűségesen hű lélek szinte mindenható
az én szívemen.

Ha tetszeni akarsz nekem, bízzál; ha job-
ban akarsz tetszeni, jobban bízzál; ha mér-
hetetlenül akarsz nekem tetszeni, bízzál mér-
hetetlenül. Sohase tudsz bennem annyira
bízni, mint ahogy szívem kívánja. A bizalom-
nak egyetlen indulata azért tetszik nekem
olyan nagyon, mert legkedvesebb tulajdonsá-
gaimat: a jóságot és irgalmasságot tiszteli
meg.

Mikor keresztet vetsz magadra, tedd mindig
bensőséggel. Benignám, a keresztnek kellene
lenni minden cselekedeted megkülönböztető
jelének, mert ez megtiszteli a Szentháromsá-
got. Benignám, az egész örökkévalóságtól
kezdve megállapítottam annak a tökéletesség-
nek a tervrajzát, melyre egy lelket meghívok;
s mikor aztán az időben megteremtem őt, s
mikor az ember esztét használni kezdi, akkor
közre kell működnie a kegyelemmel. Ha nem
teszi, a kegyelem működését megállítja. Kép-
zeld, hogy a Szentlélek olyan személy, akinek
egy mozaikot kell alkotnia s a márványdarab-
kák már ott vannak elkészítve mellette. S
míg szeme a tervrajzon van, attól, aki őt
segíti, olyan darabkát kér, melyek oda illenek.
Néha kettőt is kér ugyanabból a színből,
máskor meg nem. De annak, aki a darabo-
kat odanyújtani köteles, mindig úgy kell

adnia őket, amint kéri. Különben a mű készítője megáll. A lélek a Szentlélek Isten remekműve. A Szentlélek dolgozik rajta, de a lélektől majd az engedelmességnek, majd a felebaráti szeretetnek egy-egy erényét kéri, majd meg az alázatosságét kétszer is egymásután. És a lélek, ha hú, megadja neki és nem várakoztatja meg őt; de ha nem engedelmeskedik, akkor mintegy megköti a Szentlélek kezét. Szeretett Benignám, alkalomadtán így szólj magadhoz: Mivelhogy szentté akarok lenni, megvallom ezt a hibát. Vagy: Miért tartom vissza ezt a szót? Mert szentté akarok lenni. — Miért nem mentegetem magamat? — Mert szentté akarok lenni. — Miért mosolygok olyan kedvesen, mikor valami bánt? — Mert szentté akarok lenni. — Benignám, ez a szó: Szentté akarok lenni, legyen a te jelszavad. És miért lennél szentté, ha nem azért, hogy mindig jobban tessél nekem.

Kis Benignám, amit neked mondok, az a lélek javára van. Irjad, hogy a szeretet tüzes kemencéje az az isteni kemence, melyben tisztítom, tökéletesítem és alakítom szentjeimet. Valamint a vasat tűzbe teszik, hogy hajlítani lehessen, s mikor már izzóvá lett, mindenféle alakot adhatnak neki, aminőt csak akarnak, úgy válnak alkalmassá szeretetem tűzében a lelkek a szentség minden formájára. Van szigorú életszentség, s az illető lelkek szentségüknek ezzel a nemével tisztelnek engem. Van aztán kedvesebb, megközelíthetőbb szent-

ség, s azok, akik ezt gyakorolják, ezzel a kedvességgel tisztelnék. „Jézusom, melyik fajta tetszik neked jobban?” Ó, Benignám, nekem mindig az tetszik jobban, amelyben több a szeretet. Jobban szeretem a kisebb szigorúságot és több szeretetet, mint a nagyobb szigorúságot és kevesebb szeretetet. Jobban szeretek egy olyan szívet, mely egyes-egyedül értem dobog, mint egy bőjtöléstől kiaszott testet, melyben még van egy kis önszeretet.

Az önszeretet megront mindent, olyan, mint az epe, melyből elég egy csepp, hogy keserű ízt adjon.

A hit szemével látod Istenedet; így kell tenned főnöknőddel szemben is: engem láss őbenne. Ha a szerzetesnők és főnök-anyjuk között bensőbb volna az egyesülés, az Istennek szentelt lelkek több kegyelmet kapnának, mert a kegyelmeket anyjuknak adom, mint a szeretet letéteményesének. A főnöknő olyan, mint a forrás, a szerzetesnők pedig, mint a csatornák; ha a csatornák nincsenek egyesülve a forrással, elfogy a vizük. Benigna, miért adok neked annyi kegyelmet? Mert olyan nagyon egyesülve vagy főnöknő-anyáddal. Minél nagyobb ez az egyesülés, annál több az, amit a magam részéről veled közlök.

Ha egy rablónak kezeit szegekkel átvernék, tudna-e rabolni, még ha akarna is? Ha egy gyilkosnak kezeit szegekkel átvernék, tudna-e gyilkolni, még ha meg akarna is ölni valakit? Nos, Benignám, én átszögeztettem kezei-

met, hogy szinte ne tudjam büntetni a szegény bűnösöket. Ó, ezeket a szegény bűnösöket olyan nagyon de nagyon szeretem! Ird le ezt, örömet szerzel nekem vele. Akarom, hogy lássák, mennyire szeretem őket. Oly rettenetes fájdalmat okozott fejemen a töviskorona, meg a vér is, mely szemembe folyt; szinte nem tudtam fölnyitani. De közben-közben mégis felnyitottam, hogy nagy gyöngédséggel tekintsek fölfeszítőimre.

Ha meg akarsz menekülni azoktól a megszokott tökéletlenségektől, amelyeket magadban siratsz, de amelyektől magad nem tudsz megszabadulni, kettőt kell tenned: légy bizalmatlan magaddal szemben, de bízzál énbennem. Egyik a másik nélkül nem elég; olyan volna, mint a szekér, amelynek egyik kereke hiányzik: egy kerékkel nem tud menni.

Ne vágyakozzál annyira a teremtmények szavai után; a Teremtő az, aki hozzád szól: nem vagyok én elég neked? Nigna,* hol találhatsz szívet, amely téged jobban szeretne? Mondd, Nigna, hol? Szívem az irgalom örvénylő mélysége és te még nem ismered? Nem szereztél erről már igen sokszor boldog tapasztalatot? Igen, Nigna, vigasztalj meg engem, hogy nekem adod nyomorúságaidat. Rongyszedő akarok lenni veled szemben, olyan, mint azok, akik megveszik a rongyokat és még fizetnek is annak, aki nekik adja. Ha

* Becéző név Benigna helyett.

nekem adod nyomorúságaidat, még fizetek is értük neked: zavarosból menekülsz és nekem örömet okozol. De ennek a vásárnak mély-séges, nem bosszankodó, hanem igazán át-érzett alázatossággal kell megtörténnie. Add tehát nekem, Benignám, ezeket a dolgokat, amelyekkel nem tudsz mit csinálni, s majd valami hasznos származik belőlük a lelkek számára. Hagyd cselekedni szeretetemet. Nevezd engem úgy, ahogy akarsz, vagy a szeretet vagy az irgalom rongyszedőjének; mind a két cím tetszik nekem: a szeretet és irgalom szent Szívemnek mintegy a lélekzet-vétele. Belélekzem, azaz magamba veszem szegénységgyöngé teremtményeimnek nyomorúságait, hogy isteni szeretetem tüzeiben meg-égessem őket, azután kilélekzem, azaz kibocsátom szerető szívemből azt a tüzet, mely föl-emésztí őket és alkalmas arra, hogy sok szívet lángra lobbantson. Szükségem van rá, hogy szegény és gyöngé teremtményeim nyomorúságait megsemmisítsem és sohase fáradok bele abba, hogy újra meg újra meg-mossam a lelkeket, mert szentséges Véremben mosom meg őket. El se tudod hinni, Benigna, mily örömet érzek akkor, amikor mint Üdvö-zítő működhetem. Ilyenkor egészen meg-vagyok elégedve; s a legszebb remekműveket épen azokból a lelkekből alkotom, melyeket a legmélyebbről, a legnagyobb piszokból ragadtam ki, mert itt több az anyag, több a tárgy, hogy dolgozhassam.

II. RÉSZ.

A SZENT KERESZTÚTI ÁJTATOSSÁG.

I. ÁLLOMÁS.

Jézust halálra ítélik.

Az én édes Jézusomat, egyetlen Jómat, szívem szerelmét halálra ítélik értem! Ó lelkem, gondold meg, ki az, aki a halálos ítéletet fogadja és ki az, akiért elfogadja. Félsz még a megalázásoktól, futsz az önmegtagadásoktól?

Jóságos Jézusom, isteni segítségeddel nemcsak hogy meg nem bántalak többé, hanem mindig jobban foglak szeretni.

Jézus szentséges Szive, könnyörülj rajtunk!

II. ÁLLOMÁS.

Jézus vállára veszi a keresztet.

Isteni Jegyesem úgy siet a kereszthez, mint-ha menyegzőre menne. Ó Istennek végtelen

szeretete! És én annyira félek minden szenvedéstől! Még hacsak messziről látom is, megijedek és szeretnék elfutni tőle. S miért, ó Jézusom, ha nem azért, mert hiányzik belőlem a szeretet?

Jézusom, édes Jézusom, add meg nekem a kereszti szeretetét.

Jézus szentséges Szíve, könyörülj rajtunk!

III. ÁLLOMÁS.

Jézus először esik el a kereszti alatt.

Isteni királyom, szívemnek szerelme elterül a kereszti alatt: súlya lenyomja őt. Ó szeretetre-méltó Jézusom, mennyire látom abban a rettenetesen súlyos kereszti, vétkeimnek gyümölcsét!

Drága és jóságos Jézusom, add, hogy megszűrassam bűneimet, melyek oka voltak a te sok-sok szenvedésednek, és add, hogy soha többé meg ne ismétljem őket.

Jézus szentséges Szíve, könyörülj rajtunk!

IV. ÁLLOMÁS.

Jézus szent Anyjával találkozik.

Találkozásod, ó leggyöngédebb Jézusom, áldott szentséges Anyáddal mennyire megindít s mennyi mindent mond szívemnek! Kinyilatkoztatása ez a te forrón szerető Szívednek.

Ó Jézusom, add, hogy mikor te utánad
viszem keresztemet, én is találkozzam szent-
séges Anyáddal és halljak tőle egy bátorító
szót, hogy téged halálomig hűségesen köves-
selek.

Jézus szentséges Szive, könnyörülj rajtunk!

V. ÁLLOMÁS.

Jézust cirénei Simon segíti.

Istennek szentelt lélek, mondja Jézus, te
vagy az én ciréneim, kit végtelen szeretetem-
ben kiválasztottam, hogy rád rakjam szerete-
temnek s a világtól nem ismert irgalmasságom-
nak terhét, mely engem földre nyom. Fölada-
tod az lesz, hogy segíts Istened végtelen
szeretetének, aki enyhülést keres kicsi terem-
ményében.

Jézusom, íme itt vagyok, mivelhogy hívtál.
Mily fölséges az a föladat, melynek teljesítését
nekem följánlod! Ó Jézus, ó szeretet, ó
szentség, taníts meg te magad azt tennem,
amit tőlem kívánsz.

Jézus szentséges Szive, könnyörülj rajtunk!

VI. ÁLLOMÁS.

Veronika letörli Jézus arcát.

Az Istennek szentelt lélek, az én jegyesem,
mondja az Úr, az a kicsi Veronika, aki mind-
annyiszor letörli arcomat, mikor kilép magá-

ból, hogy önmegtagadást gyakoroljon. A fátyol, mellyel letöröl, a lelke, amelybe belenyomom isteni arcvonásaimat. Minél tisztábban és szeplőtelenebbül megőrzi magát a lélek, annál képesebb magába fogadni isteni ábrázatomat. Hogy közel juss hozzám, keresztül kell jönnöd ellenségeimen, akik a te ellenségeid is és szenvedned tőlük; de az a vigasztalás, hogy csak egyetlen isteni pillantásomat is biztosítod vele magadnak, bőségesen megfizet érte.

Állj meg, jóságos Jézusom! Nagyon kicsi vagyok ugyan, de lábujjaim hegyére állok, hogy fölrjelek és letörölhessem arcodat. Nagyon finom, nagyon puha, nagyon fehér gyolcsot használok hozzá és ezt azzal a hűségemmel készítem el, melyet három dologban fogok tanusítani, tudniillik: a szándék tisztaságában, a felebaráti szeretetben és a te irántad való oly forró szeretetben, aminőre csak képes vagyok. És te, Jézusom, mennyei Szépség, adj nekem rólad örök emléket!

Jézus szentséges Szive, könyörülj rajtunk!

VII. ÁLLOMÁS.

Jézus másodszor esik el a keresztl alatt.

Jézus azért esett el a Kálváriára vezető útján, hogy megszerezze a lelkeknek a kegyelmet, hogy eséseikből fölkeljenek, s megtanítsa őket arra, hogy ezt mikép tegyék? A pokolbeli ellenség könnyebben győzi le az

Istennek szentelt lelkeket azzal, hogy elcsüggeszti őket, mint minden más kísértéssel. A legfontosabb dolog, hogy az ember le tudja győzni. S legyőzi Jézusban való határtalan bizalommal; minél gyakoribbak az esések, annál jobban kell növekednie az Isten irgalmába vetett bizalomnak.

Jóságos Jézusom, ki ami folytonos nyomorúságainkat és eséseinket használod föl kegyesen arra, hogy isteni irgalmasságod tüzt élesztgesd, tekints könnyörülő szemmel erre a te gondos szállítódra, aki egy pillanatot se hagy elmúlni anélkül, hogy ne adna neked valamit elégetni.

Jézus szentséges Szíve, könnyörülj rajtunk!

VIII. ÁLLOMÁS.

Jézus vigasztalja a jámbor asszonyokat.

Vigasztalni a szenvedőt, szánakozni szegény teremtményeinek nyomorúságán, mindig irgalmasságot gyakorolni: íme ez a vonzó ereje Jézus szent Szívének. Aki meg akarja próbálni, jöjjön hozzám, mondja az édes Üdvözítő. Aki vigaszt és irgalmasságot kíván magának venni, menjen Jézushoz és nyujtsa neki pénz gyanánt a saját nyomorúságait. És Jézus kegyesen elfogadja, ha alázatosan, bizalommal és szeretettel nyújtja neki.

Jézusom, vigasztalást fogok szerezni Szívednek, mely a nyomorúságok megsemmi-

sítésére vágyódik; és te vigasztalj meg engem azzal, hogy add nekem szent békességedet.

Jézus szentséges Szive, könyörülj rajtunk!

IX. ÁLLOMÁS.

Jézus harmadszor esik földre a keresz alatt.

Jézus el akarta viselni ennek a harmadik esésnek gyötrelmeit is, hogy még többet szenvedhessen: minél jobban szeret valaki, annál többet óhajt szenvedni. S ahova teremtmények nem érhetnek el, elért Jézus szeretete. Midőn majd az örökkévalóságban minden lélek előtt szétlebben a fátyol s megtudja, hogy mennyire szerettem, — mondja Jézus — egészen magán kívül lesz az irántam való szeretettől.

Ó, szeretetreméltó Jézus, ó édes Jézus, ó drága Jézus, ha majd valami szenvedés ér, amely töviseként sebet ejt szívemen, örülni fogok, hogy egy keveset szenvedhetek érted. Jézusom, add meg nekem azt a kegyelmet, hogy jól tudjak szenvedni a te nagyobb dicsőségedre.

Jézus szentséges Szive, könyörülj rajtunk!

X. ÁLLOMÁS.

Jézust megosztják ruháitól.

Melyek azok a ruhák, mondja Jézus, melyektől én, a Szeretet, drága jegyeseimet meg-

fosztom, mikor fölrnek a Kálvária ormára? A Kálvária a szerzetben a szent tökéletesség; hegy, mert fáradságba kerül fölmenni rá; s mikor a lélek följutott, a szeretet megfosztja őt 1. minden akarattól, hogy ezentúl ne akarjon mást, mint amit Isten akar; 2. minden kívánságtól, melynek célja nem az Isten; 3. természetes hajlamainak minden kielégítésétől. Mindez |szenvedést okoz a léleknek, de örömmel szenved, mert a Szeretet zsákmánya lett. Ha nem szeretne, többet szenvedne, a terhet jobban érezné, de mert szeret, a Szeretet mindezt édessé teszi neki.

Ó, Jézus, te magad vagy az édesség és hatalmad van rá, hogy megédesítsd a legkeserűbb keserűséget is, kiürítem tehát a lemondások kelyhét, miután te megáldottad, és a te segedelmeddel édesebbnek fogom találni minden édességnél.

Jézus szentséges Szíve, könyörülj rajtunk!

XI. ÁLLOMÁS.

Jézust a keresztre szegezik.

Ó, jóságos Jézusom, ki nem húztad el kezeidet és lábaidat, mikor a keresztfára szegeztek, adj nekem erőt, hogy sohase vonjam ki magamat isteni kegyelmednek szerető hatása alól, mely engem isteni akaratod kalapácsával és azon alkalmak szegeivel, amelyeket nyújtasz, oda szegez a kereszthez, az az

a te szeretetedhez. Add kegyelmedet, hogy ebben a lehető leghűségesebb közreműködéssel kezdedre járjak.

Jézus szentséges Szíve, könyörülj rajtunk!

XII. ÁLLOMÁS.

Jézus meghal a kereszten.

A keresztt, mondja Jézus, szeretetemnek, irgalmasságomnak és résztvevő jóságomnak trónja. Ha egy király palotájában van és fogadni akar, akkor azt a trónteremben és a trónon ülve teszi. Minden szenvedésben örülj, mert ez a legvilágosabb, legnyilvánvalóbb jele benned való jelenlétemnek. Ha tudnák a lelkek, mit jelent szenvedni és pedig szenvedni Istenért, nem akadna lélek, aki ne kívánna ily módon szenvedni.

Édes Jézusom, íme egy lélek, aki a szenvedést nem tudja igaz értéke szerint becsülni. Jóságos Jézusom, világosítsd meg elmémet, hogy becsét megismerjem, és indítsd meg szívemet, hogy szeressem azt, mitől a természet annyira borzad.

Jézus szentséges Szíve, könyörülj rajtunk!

XIII. ÁLLOMÁS.

Jézust leveszik a keresztről.

Jézus ezt mondja az Istent szerető léleknek: Valahányszor egy lélek hittel és szere-

tettel fogad bármiféle alkalmat a szenvedésre, úgy tekintem, mintha karjaira venne engem, mint ahogy akkor történt, amikor levettek a keresztről. Két karja: a megnyugvás és a szeretet isteni akaratommal szemben.

Jézusom, végtelen szeretet, aki irántam való szeretetből oly sokat szenvedtél, add meg az én szegény kis szívemnek azt a kegyelmet, hogy szeretetből szenvedjem el mindazt, amit szeretetedben számomra tartogatsz.

Jézus szentséges Szive, könnyörülj rajtunk!

XIV. ÁLLOMÁS.

Jézust sírba teszik.

Istennek szentelt lélek, jegyesem, így szól Jézus, én hozzád jövök, hogy alamizsnául helyet kérjek szívedben, hogy ott megnyugtassam nem holt, hanem élő, lángoló szeretetemet. Ezáltal te nekem vigaszom leszel, én pedig neked mindened.

Ó, Jézusom, ez a szegény kicsi semmi, amelynek csak a te jószágodból van léte, hozzád jön, hogy teljes szívéből neked adja azt, amit oly nagy jóssággal kérsz tőle. Jézusom, édes Jézusom, legédesebb és legkegyesebb Jézusom, zárd be ennek az új, magad választotta sírnak ajtaját és pecsételd le, hogy senki be ne mehessen s hogy szívem

egyedül és örökre irántad való szeretettől dobogjon.

Jézus szentséges Szive, könyörülj rajtunk!

Áldott legyen az Isten.

A LELKEK VEZETÉSÉRE.

I.

Ó végtelenül szeretetreméltó s a lelkeket végtelenül szerető Jézus, esdve kérlek arra a mérhetetlen szeretetre, melyet a lelkek iránt érzel, segíts meg engem, hogy édes Szívednek kívánsága szerint vezethessem őket. Jézus, légy nekem Jézusom! Látod nyomorúságomat, elégtelenségemet és tökéletes mezítelenségemet, de látod egyúttal azt a vágyamat is, hogy minden lehetséges jót megtegyek azokért a lelkekért, kiket Szíved annyira szeret.

Legkegyesebb és legirgalmasabb Jézus, tedd jóvá hibáimat, egészítsd ki azt, ami bennem tökéletlen, sokasítsd meg azt, ami kevés, és mindenekfölött zárd szentséges Szívedbe ezeket a kedves lelkeket s emészd meg őket szeretetednek forró tűzében.

Jézusom, egyetlenem, mindenem, kérve-kérlek, zárd be engem oly mélyen szentséges Szívedbe, hogy soha többé ki ne tudjak onnan jönni. Te szólj ajkammal, te gondolkozzál elmémmel, te szeress szívemmel, hogy megtehessem a lelkek számára mindazt a jót,

amit kívánsz. Segíts rá, hogy sohase keressem a magam kielégítését, hanem egyedül a te dicsőségedet és a lelkek nagyobb javát.

II.

Édes-kedves Jézusom, kinek irgalmassága a legszegényebbek, a leggyöngébbek és legbetegebbek iránt nyilatkozik meg egész különösen; te, aki halandó életedben csak irgalmasságot, csak jóságot, csak részvétet árasztottál ki mindenkire, taníts meg engem, ezt a szegény kicsi semmit, akit eszközül választottál arra, hogy a lelkeknek, a te jegyeseidnek javán dolgozzék, taníts meg engem, hogy szelíd legyek, mint te, alázatos, mint te, türelmes, mint te. Add, hogy hozzád hasonlóan ne törjem el a már megrepedt nádszálat, ne oltsam ki a még füstölő mécsbelet, hanem megemlékezve arról, hogy magamnak is állandóan szükségem van a te irgalmasságodra, annak hűséges kiosztója legyek. Igen, Jézusom, tudod, hogy szeretni akarlak, hogy szolgálni akarlak, hogy tisztelni akarlak, hogy növelni akarlak téged azokban a lelkekben, melyeket magadnak választottál. Segíts meg, Jézusom, nyomorúságomat, töltsd ki hézagaimat és tökéletesítsd mindazt, ami hiányos, és tedd, hogy valóban hajlítható eszköz legyek kezedben, amely rendelkezésedre bocsájtja magát a lelkek javára célzó minden szerető szándékodban.

ELŐKÉSZÜLET A SZENTGYÓNÁSRA.

Jézusom, tisztaságos Jézusom, szeplőtelen Bárány, isteni Pelikán, ki nekünk irgalmas-ságodnak ebben a szentségében drága véred-ből üdvösséges fürdőt készítettél, melyben lelkünket megmoshatjuk; és minden bűn-től megtisztíthatjuk; te, ki a legtisztább liliom vagy és szívesen veszed körül magadat liliomokkal, add, hogy azzal az előké-születtel járulhassak ehhez az isteni szentség-hez, melyet szent Szíved szeretne bennem találni, hogy így részesévé lehessen azoknak a kegyelemkincseknek, melyeket a szeretet-nek ez a bányája tartalmaz.

Amit különösen kívánsz bennem találni, ó Jézusom, az a mélységes nagy alázatosság; vájj bennem, Jézusom, jó mélyre s azután töltsd be isteni irgalmasságoddal. Önts azon-felül szívembe élő hitet, erős reményt, égő szeretetet és határtalan bizalmat, hogy része-sülhessek mindazokban a kegyelmi kincsek-ben, melyeket ebben az isteni szentségben tartogatsz.

HÁLAADÁS A SZENTGYÓNÁS UTÁN.

Szeretetre legméltóbb, jóságos Jézusom, aki kegyes voltál megmosni, megtisztítani és kegyelmekkel gazdagítani ezt a lelket, melyet drága szent véreddel megváltottál, méltóztas-sál megerősíteni akaratomat jóföltételeiben,

hogy soha ne okozzak többé neked legkisebb bosszúságot se. Jézusom, édes Jézusom, teremtsd meg bennem a szeretet magányát, hogy szívem csendjében élvezhessem annak a mérhetetlen kegyelemnek illatát, melyben engem részesítettél. Jézusom, légy erőssége gyöngeségemnek, légy segítsége gyarlóságomnak, légy pajzsa védelmemnek és mindenekfölött, ó Jézus, légy nekem Jézusom, azaz Üdvözítőm.

Fejezzük be azután ezt az imádságot a következő szavakkal, melyeknek igen nagy hatalmuk van Jézus szentséges Szívén:

Tudom, hogy magamtól és magamban semmit se bírok és semmit se érek, de azt is tudom, hogy Istenben és Istennel meg bírom tenni mindazt, amit tőlem kíván.

ELŐKÉSZÜLET A SZENTMISE HALLGATÁSÁRA VAGY BEMUTATÁSÁRA.

Jézusom, isteni áldozata a Kálváriának, oltárainkon folyton bemutatott áldozata a szeretetnek, örök Atyád színe előtt édes illatú áldozat, íme közeledem szent oltárodhoz, hogy a szentmisét bemutassam, (vagy hallgassam).

Jézusom, Istenem, szent ez a hely, megszenteli a te isteni jelenléted; engedj úgy közelednem hozzá, hogy előbb levessem a haszontalan gondoknak, szórakozásoknak s mindannak sarúját, ami a legkisebb mérték-

ben is eltávolíthatna tőled. Jézusom, add, hogy ezen szent cselekvés alatt szeretettől égő szeráfként viselkedjem.

Ó, Jézusom, amint te, vérontás nélkül ugyan, de mégis valósággal föláldozod magadat, add meg nekem is, hogy sohase riadjak vissza attól, hogy magamat veled és érted föláldozzam. Jézus, édes Jézusom, a szentségi színek az a fátyol, melyet isteni áldozatod fölé borítasz, hogy teremtményeid szeme elől eltakard; a csend mintegy titokszerű árnyék, amelybe ezt az áldozatot burkolod; de azért nem szűnik meg igazi áldozat lenni, megújítása a Kálvária áldozatának. Hiszem ezt, Jézusom, teljes szívemből; Jézusom, növeld hitemet. Istenem, szeretetnek Istene, te a lelkek üdvössége után való szomjúhozásodban áldozatokat keresel, akik veled egyesülve föl akarják áldozni magukat. Jézusom, a lélek kész, de a test erőtlén és mennyire visszariad a szenvedésnek még a gondolatától is! De hát nem véred árán váltottad-e meg a lelkeket? Jézusom, adj nekem némi kis buzgalmat a lelkek üdvösségeért . . . Te megteheted, ó Jézusom, egyetlen szerelmem, lelkemnek legfőbb java, aki mintegy óriás úgy futsz, hogy magadat irántam való szeretetből egészen feláldozd. Add, hogy én is kövesselek keneteid illata után. In odorem unguentorum tuorum currimus.

Jézusom, még egy kegyelmet kérek tőled és bizonyos vagyok benne, hogy édes Szíved-

nek kimeríthetetlen jóságától megnyerem; s ez a kegyelem az, hogy elkezdjelek téged igazán ismerni, azért, hogy azután elkezdhesselek igazán szeretni; szeretni erős szeretettel, amely folytonos és mindig drágább, mindig bensőbb és lehetőleg csak előtted ismeretes áldozatokból táplálkozik.

Jézusom, méltóztassál megadni nekem kegyelmeddel azt, amit tőlem kívánsz; és tedd, hogy én is nagylelkűen megadjam neked azt, amit tőlem kérsz. Amen.

Éljen Jézus és Mária!

Áldott legyen az Isten!

RÖVID ELŐKÉSZÜLET **A SZENTÁLDOZÁSRA.**

Jézusom, Istenem, az égnek és földnek végtelen kincse, mennyei Atyád isteni gyönyörűségének tárgya; hozzám, szegény kis semmihez készülsz jönni, akit a bűn megrontott, a tökéletlenségek eléktelenítettek, a folytonos hűtlenségek elgyöngítettek, aki vak a maga hibáival, süket a te sugallataiddal szemben, aki néma akkor, amikor arról van szó, hogy előtted és minden teremtmény előtt megalázzódjék, megcségyenüljön és semmivé legyen; béna a jóra, melyet csak akkor teljesít, ha isteni kegyelmed szinte erőszakkal ráviszi. Ó irgalmas Jézusom! Ugyan hova fussak, ha te mint Isten mindenütt jelen vagy? Hogyan rejtőzhet-

ném el isteni tekinteted előtt, amely mindent lát?

Nem, Jézusom, nem futok igazságosságod miatt való félelemből, hanem igenis futok irgalmasságod iránt való szeretetből és pedig azért futok, hogy meleg, szerető szent Szívedbe meneküljek.

Jóságos Jézusom, nyisd meg nekem a kaput, hogy bemehessek, de azután zárd be azonnal, hogy soha többé ki ne jöhessek. Add meg ezt a kegyelmet mindazoknak a lelkeknek, akik téged a szentáldozásban magukhoz vesznek; s amikor majd mindnyájan szent Szívedben leszünk, te magad készíts elő bennünket arra, hogy jól vegyünk magunkhoz és egész nap és egész éjjel hűségesen kitartsunk melletted. Amen.

AZ ALÁZATOSSÁG INDULATA.

Istenem, legfőbb szerelmem és mindenem! Én, aki semmiből való semmi vagyok, s aki-ben nincs semmi jó, semmi erény, semmi hűség, semmi közreműködés kegyelmeiddel, semmi háladatosság: nycmorúságom mélységes örvényéből esdve kérem a te irgalmasságodnak örvényétől azt a kegyelmet, hogy megismerhesselek és megismertethesselek, szeresselek és megszerettethesselek, szolgáljak és másokat is szolgálatodra vezethessek, és pedig oly tökéletesen, ahogy csak egy szegény

teremtményedtől telik a te nagyobb dicsőségdre.

„Én pedig ígérem neked, Istennek szentelt lélek — mondja Jézus — hogy minden alkalommal, amikor csak egy lélek fölindítja magában az igaz, mélységes alázatosságnak ezt az indulatát, arany nyíllal sebzi meg Szívemet, és ezen seben keresztül a kegyelmek árja tör elő az illető lélek és az anyaszentegyház számára. Együttal kitűnő előkészület a szentáldozáshoz, mert Isten nagyobb mértékben közli magát az alázatosakkal.”

HÁLAADÁS SZENTÁLDOZÁS UTÁN.

Leggyöngédebb, legédesebb és szeretetre legméltóbb Jegyesem, Jézus, a völgyek Lilioma, az örök világosság fényessége, mocsoktalan tükör, te végtelen szentségű Jézus énbennem? Ó Istenem, szívemnek Istene, Istenemnek szíve, mennyire megsemmisülve érzem magamat előtted, aki a minden vagy, de mégis mennyire bízom a te nagy-gyöngéd jóságodban.

Éppen azért, mert semmi vagyok, csak annál jobban bízom, mert azért jöttél, hogy engem nyomorúságom örvényében megkeress. Ó Jézusom, szeretet forrása, adj nekem irántad való igaz szeretetet. Ó Jézusom, alázatosság forrása, adj nekem igaz és mélységes alázatosságot. Ó Jézus, légy nekem Jézusom, védj meg engem ellenségemtől, zárj be szent Szívedbe, taníts meg rá, hogy olyan legyek,

aminőnek óhajtasz. Látod, hogy szeretnék szeretni, látod, hogy szeretnék hű lenni hozzád, látod, hogy szeretnék mindent kedvedre tenni.

Ó Jézusom, műveld ezen a semmin mindenhatóságod csodáját; ennek a szegény léleknek megszentelése diadaljele lesz irgalmasságodnak.

AZ OLTÁRISZENTSÉG LÁTOGATÁSA.

Jézusom, egyetlen szerelmem, Istenem és mindenem, hozzád jövök, ki mint a szeretetnek isteni foglya be vagy zárva tabernákulumainkban érettünk, szegény teremtményeidért; hozzád jövök, Jézusom, hogy idehozzam nyomorúságaimnak terhét, szükségeimnek sokaságát, a magam és a nekem drága lelkek kívánságait. Mint egykor a kútnál, úgy vagy itt Jézusom, hogy a samariai asszonyra várakozál. Jézusom, te inni kérsz tőlem; ó hát mondd meg, mit kívánsz vele? Mondd meg, Jézusom, akarod gyöngeségeimet, akarod gyarlóságaimat, akarod kívánságaimat? Igen, Jézusom, neked adok mindent s tőled alamizsnaként irgalmasságodat kérem. Oly nagy szükségem van irgalmasságra!

Ó Jézusom, ha te szomjazol, én is szomjazom. Te szomjazod az én megszentelésemért, én meg arra szomjazom, hogy kedvedet tölthessem. Halld, Jézusom, addig maradok itt a te lábaidnál, amíg csak kegyes leszel itt tartani; és amikor majd távoznom kell, itt hagyom

neked irántad való szeretetem zálogául szegény szívemet s arra kérlek, zárd be magaddal tabernákulumodba, hogy téged soha, de soha el ne hagyjon. Amen.

Oh Jézusom, add nekem áldásodat!

I.

A LEGTÖKÉLETESEBB SZERETET INDULATA.

Istenem, szeretlek, szeretlek, szeretlek! Szeretnék, ha lehetséges volna, végtelen szeretettel szeretni, szeretném milliószor föl-áldozni életemet s ezáltal elérni azt, hogy minden teremtményed ugyanúgy szeressen.

Szeretném, ha ugyancsak életemnek árán megakadályozhatnék nemcsak minden halálos bűnt, hanem minden bocsánatos bűnt és szándékos tökéletlenséget is, és szeretném megtenni, hogy minden ember csak jót tegyen, a lehető legnagyobb jót, de szeretetből és pedig lehetőleg tiszta szeretetből, hogy cselekedete annál nagyobb dicsőségre szolgáljon.

Ó Istenem, ha szükséges volna annak a dicsőségnek gyarapítására, melyet mi, szegény teremtményeid szerezhetünk neked, ha, mondom szükséges volna, hogy ezért elveszítsek minden örömet, boldogságot; ha arra nézve, ami a saját öröömöt illeti, vak, süket és néma lennék, de te ezen áldozatom révén örökre nagyobb dicsőséget élveznél, ó Istenem, szívem mélyéből óhajtanám azt az örökké-

valóságon keresztül, ha kegyes volnál elfogadni csekély áldozatomat.

Istenem, Istenem, szívemnek Istene, tudod, hogy szeretlek s nem kívánok mást, mint hogy szeresselek és hogy — ha lehetséges volna — még akaratlanul se bántsalak meg. Azért mondom neked, Istenem s Szerelmem: ha azért, hogy neked örökre nagyobb dicsőséget szerezzek, szükséges volna, hogy én magam minden dicsőségtől meg legyek fosztva, szívesen elfogadnám ezt, csakhogy téged nagyobb dicsőségben lássalak, föltéve természetesen, hogy megmaradna számomra a te kegyelmed, azaz te magad.

Ó Istenem, te, aki oly nagy és végtelen vagy, megengeded egy kicsi teremtményednek, hogy téged szeressen. Milyen kegyesség!

Ó Istenem, engedd, hogy még ezt is ki mondjam: Istenem, jóságos Istenem, az a gondolat, hogy a pokolban vannak teremtmények, akik téged sohasem fognak szeretni, — fáj nekem.

Ó szeretetnek Istene, miért nem tudok életemnek árán, melyet milliószor is odaadnék erre a célra, miért nem tudok minden homokszemet, minden vízcseppet, minden virágot, minden gyümölcsöt, minden magot, minden levelet, minden növényt, minden állatot, minden csillagot és minden tárgyat, sőt minden atomot a mindenségben mindmegannyi szívvé változtatni, amelyek téged mind tiszta szeretettel és pedig, ha lehetséges volna, a világ

végeig és az egész örökkévalóságon át szeretnének.

Istenem, tudod, hogy az én gyöngé szívem kicsi, de egészen neked adom, semmit se tartok meg belőle magamnak: egészen az én Istenem szeretetének van az föláldozva. És kijelentem, hogyha még forróbb szeretetnek indulatára tanítanál meg, azonnal megtenném, hogy nagyobb dicsőséget szerezzek neked.

Istenem, taníts meg rá és légy segítségemre, hogy mindig jobban szeresselek; taníts meg és légy segítségemre, hogy csak szeretetből éljek s majd egykor szeretetből halhassak meg.

II.

A TISZTA SZERETET INDULATA.

Jézusom, Szerelmem, végtelen szeretetnek Istene, határtalan Jóság, én, nyomorult semmi, hogy páratlan irgalmasságodat tiszteljem, följajánlom, átadom, föláldozom s egészen és örökre rendelkezésére bocsátom magamat a te gyöngéd és szeretettől lángoló szent Szíved szeretetének. Ó Jézusom, amint lehetetlen az, hogy a tűz ne égessen és ne emésszen meg egy beledobott kis szalmaszálat, úgy eméssze meg a te égő szereteted ezt az én kis szívemet, amely egészen a tiéd akar lenni. Jézus, légy nekem Jézusom: Jézus, légy nekem Jézusom; Jézus, légy nekem Jézusom!

JÓSZÁNDÉKRA VONAT- KOZÓ EGYEZSÉG.

Jézusom, szeretném, ha szívem minden dobbanására, mind éjjel, mind nappal, mikor rá gondolok épúgy, mint mikor nem gondolok rá, milliószor és milliószor föl tudnám kelteni magamban a legtökéletesebb szeretetnek azt az indulatát, melyre engem tanítottál. Szeretném, ha ugyanannyi léleknek szolgáltathatnám ki a szent keresztséget, a bérnialást, a fölloldozást és a szentáldozást; szeretném, ha ugyanannyiszor hallgattathatnék velük s hallgathatnék én magam is szentmisét; szeretném, ha a házasság szentségének szent kötelékével egyesíthetném mindazokat, akik ezt nem tették meg a katolikus, apostoli és római Egyház törvénye szerint; szeretném, ha ugyanoly számban szentelhetnék föl neked papi lelkeket; szeretném, ha ugyanannyiszor föladhathnám a szegény haldoklóknak a szent kenetet; szeretném, ha ugyanannyi valóságos és lelki áldozást végezhetnék, szentmisét mondhatnék és mondathatnék; ha ugyanannyiszor árasztathatnám lelkemre szent véredet a szentségi fölloldozás útján; szeretném, ha én és minden más lélek ugyanannyi milliószor és milliárdszor fölkelhetnők magunkban a hitnek, reménynek, szeretetnek, tökéletes bánatnak, imádásnak, hálaadásnak, dicséretnek és magasztalásnak, engesztelésnek, ajánlásnak és kérésnek, bizalomnak, önátadás-

nak, alázatosságnak, önmegtagadásnak, megnyugvásnak, isteni akaratoddal tiszta szeretetből való megegyezésnek, egyszerűen minden erénynek indulatát.

Szeretném, ha segítségére lehetnék minden haldoklónak, megvigasztalhatnék minden szenvedőt, meglátogathatnék, gyámolíthatnék és kiszolgálhatnék minden beteget, visszatartathatnám a kétségbeeséstől mindazokat, akik kétségbeesnek, s gyakorolhatnám és mindenki vel gyakoroltathatnám a lelki és testi irgalmaságnak minden cselekedetét.

Szeretnék, ó Jézusom, mindenkit megtanítani arra, hogy téged megismerjen, szeressen és neked szolgáljon; szeretnék megtanítani mindenkit nem csak az erényre, hanem az erénynek tökéletességére, s azután, ó Jézusom, szeretném, ha egész életem nem lenne más, mint az irántad való szeretetnek egyetlen sóhajtása, a leglángolóbb szeretetnek irántad, lelkemnek egyetlen és igaz java iránt, akit szolgálni, akit dicsőíteni akarok egész életemen át, kegyelmedtől támogatott minden erőmmel. Amen, amen, amen!

S miért ez a háromszoros „Amen”, Istennek szentelt lélek? Mert benned minden tisztelni tartozik a Szentháromságot; minden, a legkisebb cselekedettől a legnagyobbig és pedig szeretetért, szeretettel, szeretetben és szeretetből.

Köszönöm neked, jegyesem — mondja Jézus — te nekem adtad az időt, én meg neked

adom az örökkévalóságot. Én leszek, jegyese, a te jutalmad: szeress engem, szeress nagyon, szeress mindig! Köszönöm.

IMÁDSÁG A HATÁRTALAN BIZALOM KEGYELMÉNEK MEGNYERÉSÉÉRT.

Édes Jézusom, végtelenül irgalmas Istenem, a lelkeknek, s különös módon éppen a leggyöngébb, legnyomorultabb és legerőtlenebb lelkeknek legmelegebb szívű édes Atyja, kiket páratlan gyöngédséggel isteni karjaid között hordozol, hozzád jövök, hogy kérjem, szentséges Szíved szeretetére és érdemeire kérjem tőled azt a kegyelmet, hogy bizzam benned, azt a kegyelmet, hogy mindig jobban bizzam irgalmas jószágodban, s azt a kegyelmet, hogy biztos nyugodhassam most és mindörökké szerető isteni karjaidban.

FÖLAJÁNLÁS A SZEPLŐ- TELEN SZENT SZÜZNEK.

Legédesebb és legszeretetreméltóbb Szűz Mária, az örökkévaló Atya Istennek legkedvesebb leánya, az örökkévaló Fiú Istennek leggyöngédebb édesanyja, az örökkévaló Szentlélek Istennek szentséges jegyese, hozzádjövök, szerelmes jó Anyám, hogy magamat egészen neked szenteljem.

Te az egészen Tiszta, te az egészen Szép, te a Szeplőtelen vagy; és én, jószágos Anyám,

csak nyomorúság, csak bűn, csak rosszrzavaló hajlandóság vagyok. Te a Szeplőtelen vagy, ó Mária, és mindig gyönyörűsége voltál a Szentháromságnak s elragadtad az Istennek: Atyádnak, Fiadnak, Jegyesednek szívét szent lelkednek szeplőtelen liliomfehérségével.

Ó drága Édesanyám, vess egy kegyes pilantást erre a szegény lélekre, mely a legútálatosabb kísértések céltáblája lett, és futamítsd meg hatalmaddal a pokolbeli ellenséget. Ezekben a rettenetes támadásokban, jóságos Anyám, a te szeplőtelen szent Szívedbe menekülök, és te, szűzeknek kegyes Királynéja, őrizd meg tisztán liliomomat s te magad nyujtsd át Jézusnak.

Szerető Édesanyám, várok rád halálom óráján és már most köszönetet mondok neked érte s egyúttal kérlek, őrizz meg bennem mindent, hogy minden tessenék Jézusnak. Hála neked, ó Mária!

IMÁDSÁG A PÁPÁÉRT ÉS AZ EGYHÁZÉRT.

Kérlek, ó Jézusom, hogy örök Atyádnál esedezzel folyton azokért a kegyelmekért, melyeket földi helytartód, a pápa óhajt az Egyház diadaláért; s azután engeszteld meg őt és adj hálát neki értünk, szegény teremtményeidért.

A SZERETET IMÁDSÁGA JEGYE- SEI SZIVÉNEK EGYESÜLÉSÉÉRT.

Ut sint unum. *(Hogy eggyé legyenek.)*

Jézusom, jegyeseid hozzád jönnek végső szükségükben. Híjával vannak minden jónak, csak nyomorúságban, hibákban, bűnökben és hűtlenségekben gazdagok. De mindezt határtalan bizalommal belevetik szeretőszent Szívedbe, hogy megsemmisítsd őket.

Ó Jézusom, hát miért volnál te lelkünknek édes Jegyese, ha nem azért, hogy támogasd gyöngeségünket? Miért volnál leggyöngédebb édes atyánk, ha nem azért, hogy megadd nekünk a mindennapi kenyeret? Miért volnál leggondosabb orvosunk, ha nem azért, hogy bekötözd sebeinket, meggyógyítsad betegségeinket? Hozzád jövünk, Jézusom, ezzel a mi gazdagságunkkal, hozzád jövünk, hogy irgalmasságodat kérjük, hogy segítségédért esedezünk, hogy ajándékul megnyerjük szent szeretetedet.

Ó Jézusom, kis jegyeseidből alkosd a szeretet szeráfjait, akik éjjel-nappal a te nagyobb dicsőségedre emésztődjenek föl; s miután már diadaljelvényei vagyunk irgalmasságodnak, tedd meg kegyesen azt is, hogy remekművei legyünk szeretetednek. Amen, amen, amen.

Áldott legyen az Isten!

A BÜNÖSÖK MEGTÉRÉSÉÉRT.

I.

Ó Jézusom, megengednéd, hogy kárhozatra jussanak azok a lelkek, akikért meghaltál a keresztfán? Te vagy a föltámadás és az élet, légy tehát az arra a sok szívre nézve is, melyet régóta eltemetett a halál sötétsége.

Hálát adok neked most azért a győzelemért, melyet a pokolbeli ellenségén arattál, aki a bűn rabszolgaságában tartotta őket: mert te magad biztosítottál róla, hogy mindent megnyerek tőled, ha bizalommal kérem.

II.

Ó Jézusom, a lelkek Szerelmese, aki azért haltál meg, hogy megváltsd őket, ne engedd semmi áron, hogy elveszenek.

III.

Jézusom, végtelen irgalmasságodnak sokasága szerint könyörülj a szegény bűnösökön. Tedd, hogy jóságod győzedelmeskedjék igazságosságodon.

ÓRAÜTÉSRE.

I.

Jézusom, mennyire fájlalom, hogy oly sok órát és oly sok másodpercet töltöttem el

anélkül, hogy téged szerettelek volna! Bocsánatot kérek érte tőled; szent kegyelmeddel a legforróbban akarlak szeretni. Fölajánlak örök Atyádnak, hogy pótolod az én tehetetlenségemet, elégtelenségemet, és nyomorúságomat. Amen.

II.

Örök Atya, fölajánlom neked édes Jézusod Szívét, azét a Jézusét, aki egészen isteni tetszésednek a tárgya, fölajánlom azért, hogy kifizessem vele minden tartozásomat.

EGY VILÁGI SZEMÉLYÉRT.

Ó Jézusomnak édes Szíve, aki gyönyörűséggel nézed azokat a kis virágokat is, melyeket az Egyháznak nyílt mezején magadénak tartasz, melegítsd föl ezt az én szegény lelkeket isteni szeretetednek egy sugarával: véd meg őt a szórakozás szeleitől és óvd meg ellenségeitől, hogy teértesd nőjjön, virágozzék és gyümölcsözzék, aki őt elültetted.

EGY VALAKINEK AJÁNLÁSA.

Jézus, annak, akit szeretsz, szüksége van rád. Jézus, légy neki Jézusa.

NAGY SZÜKSÉGBEN.

Jézus, annak, akit szeretsz, szüksége van tanácsra, légy neki mestere; szüksége van világosságra, légy neki világossága; szüksége van támaszra, légy neki testvére s mindenekelőtt légy neki Jézusa.

EGY FIATAL LEÁNYÉRT.

Jézusom, a lelkek isteni Szeretője, legtisztább liliom, aki liliomokkal veszed magadat körül, aki liliomokkal táplálkozol, aki liliomokkal koszorúzod magadat s aki isteni kezeddel személyesen gondozod a liliomokat; szeretetreméltó és isteni kertész, aki a melegházból kijövet, hol kedves virágaid nyílnak, kegyes tekintetet vetsz a kis liliomokra is, melyeket a mezőkön gondozol, nyugtasd nyájas isteni tekintetedet ezen a kicsi kis virágon, amely a te jóvoltodból született és nyílt ki és illatát egyedül érted akarja árasztani. Ó Jézus, vedd körül, ha szükséges, tövisekkel, hogy senki se érintse, és tedd, hogy csak a te isteni kezed szakítsa le s ültesse át a szép paradicsom virágágyaiba.

ELŐKÉSZÍTŐ IMÁDSÁG **A SZENT GYAKORLATOK** **ELMÉLKEDÉSEIHEZ.**

Édes Jézusom, lelkemnek leggyöngédebb Jegyese, ki engem meghívtál ebbe a nagyon

kívánatos és gyönyörűséggel teljes magányba, hogy egyre jobban föltárd előtted szeretetednek titkait, végtelen jóságodnak kimeríthetetlen kincseit, irgalmasságodnak páratlan figyelmét, egy jegyesnek a szívével jövők hozzád, aki mindent hűséges Jegyesétől vár.

Tudom, Jézusom, hogy nem hozhatok neked mást, mint nyomorúságot, hibát, hűtlenséget és számtalan visszaesést; de mindez nem ejt zavarba, mert tudom, hogy végtelenül jó vagy.

Mondjak még többet is, Jézusom? Igen, mondok, mert jóságod kívánja. Még örülök is, hogy nyomorúságok halmaza, nyomorúságok mélysége vagyok, s hogy nem vagyok más, mint nyomorúság, mert így több dolgot adok irgalmasságodnak. Jézus, légy nekem Jézusom. Bízom benned. *Amen. Ave Maria.*

JELSZÓ A SZENT GYAKORLATOK UTÁN.

Mindig többet, mindig jobban, mindig szeretettel, mindig Szűz Máriával.

RÖVID FÖLAJÁNLO IMÁDSÁG A SZENT FOGADALMAK MEGÚJÍTÁSÁRA.

Istenem, Atyám, Teremtőm, édes Jegyesem, hozzád jövők, hogy szívemnek égő buzgóságában följajánljam neked azokat a fogadalmakat, melyeket kegyelmedből isteni föl-

ségednek tettem. Tied fogadalmaim, mert te adtad nekem a kegyelmet, hogy letehessem őket, tied, mert kötelékek, melyek engem veled egyesítenek, s végül azért is a tied, mert terád számítok abban, hogy jól meg-tarthassam őket.

Ó Jézus, légy nekem mindig Jézusom és tedd, hogy én meg mindig hűséges jegyesed legyek. Amen.

Áldott legyen az Isten!

VÁGYÓDÁS A MENNYORSZÁG UTÁN.

Boldog Jeruzsálem, rám váró édes haza, ó szép paradicsom, édes Jézusomnak boldog lakóhelye, mintha máris érezném azoknak a kimondhatatlan gyönyöröknek illatát, melyeket számomra Jézusom készít. Miért nincsenek galambszárnyaim, hogy röpjek és megnyugodjak Istennek keblén? Miért nem merülhetek el a végtelen gyönyörűségnek ebben a boldog tengerében, mely te vagy, szívemnek Istene? Jézusom, Jézusom, Jézusom, tudod még tovább is nézni, hogy N. elepedjen a vágytól, melyet utánad érez? Végy el minél előbb Jézusom, hogy minél előbb tökéletesen tudjalak szeretni; és ha azért, hogy hamarabb elvehess, szükséges volna többet szenvednem, forróbban szeretnem, mélyebben megalázódnom, türelmesebben hordanom keresztemet, Jézusom, vidd végbe te magad mindezt bennem.

ELŐKÉSZÜLET A HALÁLRA.

Istennek szentelt lélek, Jézus szól hozzád:
Ha elő akarsz készülni a halálra, cselekedjél
a következőképen:

1. Borulj le lélekedben Isten előtt, ismerd el
semmiségedet s azután nyujtsd kezedet a
Szeretetnek, amely majd elvezet Jézusodnak
édes, szeretetreméltó és gyöngéd Szívébe.

2. Amint beléptél, húzd meg magad egy
sarokban, mint valami szemétporszem, és ha
hiszel bennem, mondd ezeket a szavakat:

„Jézusom, amint a nagy paloták bejáratá-
nál szőnyegek vannak, hogy a belépők meg-
tisztíthassák a sártól és piszoktól lábbelijüket,
éppen úgy én is csak egy picit kis szemét
vagyok, amely nem érdemli meg, hogy Szí-
ved palotájába belépjen.”

3. Az alázatosságnak ez indulata után el-
jön érted a Szeretet; kövesd, ahova vezetni
akar. S a Szeretet világosságánál vizsgálj
meg röviden, hogy mikép használtad lelked-
nek és testi érzékeidnek képességeit.

4. Azután kelts magadban tökéletes bána-
tot és tégy jó föltételt.

5. Fejezd be az egészet a következő sza-
vakkal, melyeket a Szeretet ad ajkadra:
„Ime, Jézusom, ebben a hónapban is oly sok
drága kegyelmeddel éltem vissza s hülsen
voltam azokhoz a jó föltételekhez, melyeket
nekem jóságodban sugalltál. Jézusom, bocsáss
meg és irgalmazz nekem! Ha csak igazságos-

ság volna benned, mindentől félhetnék, de mert Szíved az irgalomnak trónja, új bizalommal jövök hozzád. Ó Jézusom, ki engem minden érdemem nélkül már oly hosszú ideig túrtél, folytasd velem szemben ezt az irgalmasságodat. Sőt többet kérek tőled Jézusom: tégy engem hűségesen hűvé hozzád s add, hogy egészen új életet kezdjek tebenned, teáltalad, teveled. Amen."

VIII. Orbán pápa rendeleteinek értelmében kijelentjük, hogy mindazt, amit e mű tartalmaz, tisztán emberi hittel kell fogadnunk.

Ha valaki Isten tiszteletreméltó szolgálojának közbenjárására valami különös kegyelemben részesült, szíveskedjék azt a como-i Vízitáció-kolostornak megírni. (Monastero della Visitazione di Santa Maria, Como, Via Brianza 42, Italia.)

TARTALOM.

Ferrero Benigna Konzoláta nővér	3
Előszó	9

Első rész.

Hasonlatosság a konszekrált Ostya és az Istennek szentelt lélek között	10
Kis értekezés a felebaráti szeretetről	13
A szeretet tízparancsolata	15
Az alázatosság tízparancsolata	17
A legnagyobb tökéletesség tízparancsolata	19
A bizalom tízparancsolata	25
Az irgalmasság tízparancsolata	26
Verseny nagybőjt idejére	28
Verseny május havára	31
Mit tegyen a lélek, ha szárazság állapotában van?	33
A lelki vigasztalásokban	33
A tökéletességre vonatkozó öt tanács	33
A szentolvasó titkainak tisztelete	35
Ígazságok és gondolatok	40

Második rész.

A szent keresztúti ájlatosság	62
A lelkek vezetésére	71
Előkészület a szentgyónásra	73

Hálaadás a szentgyónás után	73
Előkészület a szentmise hallgatására vagy be- mutatására	74
Rövid előkészület a szentáldozásra	76
Az alázatosság indulata	77
Hálaadás szentáldozás után	78
Az Oltáriszentség látogatása	79
A legfölkételesebb szeretet indulata	80
A tiszta szeretet indulata	82
Jószándékokra vonatkozó egyezség	83
Imádság a határtalan bizalom kegyelmének megnyeréséért	85
Föjlajánlás a szeplőtelen szent Szűznek	85
Imádság a pápáért és az Egyházáért	86
A szeretet imádsága jegyesei szívének egyesü- léséért	87
A bűnösök megtéréséért	88
Óraütésre	88
Egy világi személyért	89
Egy valakinek ajánlása	89
Nagy szükségben	90
Egy fiatal leányért	90
Előkészítő imádság a szent gyakorlatok elmél- kedéseihez	90
Jelszó a szentgyakorlatok után	91
Rövid föjlajánló imádság a szent fogadalmak megújítására	91
Vágyódás a mennyország után	92
Előkészület a halálra	93

